

Ellen G. White Estate

TIMPUL ȘI
LUCRAREA ȘI
ÎNCHEIEREA
LUCRĂRII

ELLEN G. WHITE

Timpul și lucrarea și încheierea lucrării

Ellen G. White

**Copyright © 2021
Ellen G. White Estate, Inc.**

Informații despre această carte

Prezentare generală

Această publicație ePub este oferită de către Ellen G. White Estate. Ea face parte dintr-o colecție mai largă. Va rugăm să vizitați [Ellen G. White Estate website](#) pentru o listă completă a publicațiilor disponibile.

Despre autor

Ellen G. White (1827-1915) este considerată ca fiind autorul american cu cele mai răspândite traduceri, lucrările ei fiind publicate în mai mult de 160 de limbi. Ea a scris mai mult de 100.000 de pagini, într-o varietate largă de subiecte spirituale și practice. Calăuzită de Duhul Sfânt, ea l-a înălțat pe Isus și a arătat către Biblie ca temelie a credinței sale.

Mai multe link-uri

[O scurtă bibliografie a lui Ellen G. White](#)
[Despre Ellen G. White Estate](#)

Sfârșitul acordului licenței de utilizator

Vizualizarea, imprimarea sau descărcarea acestei cărți, va acorda doar o licență limitată, neexclusivă și netransferabilă pentru utilizarea personală. Această licență nu permite republicarea, distribuția, transferul, sublicența, vânzarea, pregătirea unor lucrări derivate, sau folosirea în alte scopuri. Orice utilizare neautorizată a acestei cărți se va sfârși prin anularea licenței acordate prin prezenta.

Mai multe informații

Pentru informații suplimentare despre autor, editori, sau modul în care puteți sprijini acest serviciu, vă rugăm să contactați Ellen G.

White Estate: mail@whiteestate.org. Suntem recunoscători pentru interesul și impresiile dumneavoastră și vă dorim binecuvântarea lui Dumnezeu în timp ce veți citi.

„Dacă timpul revenirii Mântuitorului pare că întârzie, dacă apăsați de întristări și istoviți de trudă suntem nerăbdători de a încheia serviciul și a primi o onorabilă liberare din luptă, să ne amintim — și această amintire să înăbușe orice murmur — că Dumnezeu ne lasă să întâmpinăm furtuni și lupte pe pământ, spre desăvârșirea caracterului de creștin, spre a face o mai bună cunoștință cu Dumnezeu, Tatăl nostru și cu Hristos, Fratele nostru mai mare și spre a îndeplini o lucrare pentru Maestru, câștigând multe suflete pentru Hristos, ca apoi cu inimă veselă să putem auzi cuvintele: «Bine rob bun și credincios, intră în bucuria Stăpânului tău»” — E. G. White, în *The Review and Herald*, 25 octombrie, 1891.

Cuprins

Informații despre această carte	i
Timpul și lucrarea	7
Fiindcă știți timpul	7
Criza se apropie repede	7
Pe pragul unor evenimente solemne	10
Spiritul lui Dumnezeu se retrage de pe pământ	11
Trimișii lui Dumnezeu să meargă mereu înainte	12
Lucrarea	12
Caracterul și scopul	13
Esențialul în terminarea lucrării	14
Planul divin pentru comunitate	14
Responsabilitate individuală	15
Necesitatea timpului — Redeșteptare și reformă	19
Recunoașterea divină a consacrării depline și din toată inima	20
Experiența de la cincizecime trebuie repetată	21
Rugăciunea unui lucrător	23
Cauza lipsei prezente de zel misionar	23
Comunitatea, un centru de educație	24
Lucrul esențial este organizarea	25
Conducerea	26
Diferite ramuri ale lucrării misionare	27
Lucrarea medicală misionară	28
Serviciu și ajutor creștin	28
Lucrarea cu cărți și scrieri periodice	29
Literatura în multe limbi	31
Lucrarea pentru străinii născuți în America	32
Sustineți principiile libertății cultului	33
Printre cei bogați și cu situații înalte	34
Strângerea fondurilor misionare — Colecta de toamnă	34
Femeile ca lucrătoare misionare	36
Apel către tineri și tinere	37
Și copiii au partea lor în lucrare	37
Secretul succesului în lucrare	38
Încurajare pentru începători	39

Răsplata pentru serviciul credincios	40
Fructele semințelor semănate	41
Încheierea lucrării	43
Încheierea lucrării	43
O solie către toată lumea	43
Planul lui Dumnezeu pentru poporul Său	45
Urmările inactivității	47
O mișcare de reformă	50
Pregătirea pentru slujire	51
O comunitate luptătoare	53

Timpul și lucrarea

[2]

Fiindcă știți timpul

„Și aceasta, fiindcă știți timpul cuvenit, că acum este ceasul ca voi să fiți deșteptați din somn, căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.” — [Romani 13, 11](#).

„Dar voi, fraților, nu Sunteți în întuneric, ca să vă apuce ziua ca un hoț; pentru că voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei: nu Suntem ai nopții, nici ai întunericului.” — [1 Tesaloniceni 5, 4.5](#).

Criza se apropie repede

„Criza se apropie repede. Desele schimbări survenite arată că timpul cercetării de la Dumnezeu aproape a sosit.... Cei care umblă în lumină vor vedea semne ale primejdiei care se apropie.” — [Testimonies for the Church 5:209](#).

„Lumea este un teatru; actorii, locuitorii lumii acesteia se pregătesc să joace rolul lor în ultima mare dramă.... Noi, care cunoaștem adevărul, ar trebui să ne pregătim pentru ceea ce „curând va veni asupra lumii ca o surpriză copleșitoare.” — [Testimonies for the Church 8:27, 28](#).

„Furtuna este pe drum, vine o furtună nemiloasă în furia ei, iar noi trebuie să ne pregătim având adevărata pocăință către Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos. Domnul Se va scula să zguduie teribil pământul. Vom vedea tulburări în toate părțile. Mii de vapoare vor fi scufundate în adâncurile mării. Corăbii vor merge la fund și nici o sfortare omenească nu va fi în stare să le ajute. Palatele pământului vor fi șterse și distruse de furia flăcărilor. Dezastrele pe căile ferate vor ajunge din ce în ce mai dese; distrugeri, încurcături, ciocniri și moarte fără prealabilă avertizare vor avea loc pe marile linii de comunicație. Sfârșitul este aproape, timpul cercării este pe sfârșite.” — [The Signs of the Times, 21 aprilie, 1890](#).

[3]

„În curând se vor ivi între națiuni tulburări grozave — tulburări care nu vor înceta până la venirea Domnului.... Judecățile lui

Dumnezeu Sunt în țară. Războaiele și știri de războaie, distrugere prin foc și apă, spun lămurit că timpul strâmtorării s-a apropiat, e la uși. Nu avem timp de pierdut. Lumea este frământată de spiritul de război.” — [The Review and Herald, 24 noiembrie, 1904](#).

„Foarte curând cearta, lupta, apăsarea și suferința vor izbucni între națiunile străine, cu o intensitate de care nu vă faceți idee acum.” — [The General Conference Bulletin, 1909, 57](#). [Cinci ani după rostirea acestei preziceri, a izbucnit primul război mondial].

„Am văzut pe locuitorii pământului în cea mai mare confuzie. Război, vărsări de sânge, lipsuri, foamete și molime erau pretutindeni. Când aceste lucruri năvălesc asupra poporului lui Dumnezeu, el începe să-și strângă rândurile și să îndepărteze micile dificultăți. Îngâmfarea nu-i mai stăpânește; umilința adâncă îi ia locul. Suferința, greutățile și lipsurile fac să slăbească tronul îngâmfării, iar cei pătimiși și necugetați devin sănătoși la minte și lucrează cu prudentă și înțelepciune. Atenția mi-a fost atrasă de această scenă. Se părea să fie un scurt timp de pace. Mi-au fost prezentați iarăși locuitorii pământului și din nou toate lucrurile erau în cea mai mare confuzie.

[4] Certuri, războaie și vărsări — de sânge, foamete și molime făceau pustiiri pretutindeni cu furie... Alte națiuni erau angajate în acest război de confuzie. Atunci inimile oamenilor slăbeau cu totul de teama lucrurilor ce urmau să vină pe pământ.” — [Testimonies for the Church 1:268 \(1867\)](#) (Ed. engleză).

„În curând va fi foamete și distrugere, spor de crime și fapte crude și rele contra bogatilor, care s-au înălțat pe ei înșiși contra celor săraci. Cei care Sunt fără protecția lui Dumnezeu, nu vor găsi scăpare în nici un loc sau poziție. Agenți omenеști Sunt în curs de exercitare și folosesc puterea lor inventivă spre a pune în mișcare, cea mai puternică mașină de ucidere și rănire. Faceți ca mijloacele-și lucrătorii să se înmulțească.” — [Idem, 50 \(1867\)](#).

„Când furtuna mâniei lui Dumnezeu se va abate asupra omenirii, multe suflete vor vedea cu groază cum li se prăbușește casa, pentru că fusese clădită pe nisip. Să facem ca avertizarea să le fie dată înainte de a fi prea târziu. Acum e timpul să se dea ultima avertizare. În prezentarea adevărului e o putere deosebită în timpul prezent; dar cât va mai continua?... Numai puțin timp. Dacă a fost cândva o criză, atunci ea este acum. Trebuie să simțim acum răspunderea de

a lucra cu cea mai mare seriozitate, spre a vesti altora adevărurile date de Dumnezeu pentru acest timp. În privința aceasta, e nevoie de oricât de multă seriozitate.” — [Testimonies for the Church 6:16](#).

„Inima lui Dumnezeu e mișcată. Sufletele Sunt foarte prețioase înaintea Sa. Pentru lumea aceasta a plâns Hristos în agonie; pentru lumea aceasta a fost El răstignit. Dumnezeu a dat pe Fiul Său Singurul născut, spre a salva pe păcătoși și El dorește ca noi să iubim pe oameni după cum El ne-a iubit pe noi. Pe cei care au cunoștința adevărului, Dumnezeu dorește să-i vadă ducând și semenilor lor cunoștința aceasta. Sfârșitul este aproape; el se furișează ca un hoț asupra noastră pe nesimțite, după cum se apropie hoțul în timpul nopții. Facă Domnul să nu mai dormim ca ceilalți, ci să ne deșteptăm și să fim treji. Adevărul va triumfa curând în mod strălucit și toți care își aleg acum să fie conlucrători cu Dumnezeu, vor triumfa cu El. Timpul este scurt; iată vine noaptea când nimeni nu mai poate lucra. Acei care astăzi se simt fericiți în lumina adevărului prezent, să se grăbească să-l dea și altora. Domnul întreabă: «Pe cine să trimit?» Acei care doresc să se jertfească pentru adevăr, pot acum să spună: «Iată-mă, trimite-mă!» (Isaia 6, 8.)” — [Testimonies for the Church 9:135](#).

[5]

„În timpul acesta de nedreptate crescândă, trebuie să știm că ultima criză e foarte apropiată.” — [Parabolele Domnului Hristos, 178](#).

„Cu cât trec zilele, cu atât demonstrează că judecățile lui Dumnezeu Sunt în lume. În incendii, inundații și cutremure, El avertizează pe locuitorii acestui pământ despre apropiata Sa venire. Se apropie timpul când marea criză în istoria omenirii va fi sosit, când fiecare mișcare în guvernământul lui Dumnezeu va fi urmărită cu interes intens și cu o inexprimabilă îngrijorare. Judecățile lui Dumnezeu vor urma una după alta, într-o repede succesiune. Foc, inundație și cutremur, împreună cu război și vărsare de sânge. «O, dacă ar cunoaște oamenii timpul cercetării lor de către Domnul!» Sunt mulți care nu au auzit adevărul care e piatra de cercare pentru timpul de azi. Sunt mulți cu care Spiritul Sfânt Se luptă. Timpul judecăților distrugătoare ale lui Dumnezeu este timpul harului pentru cei ce n-au avut ocazie să cunoască adevărul. Dumnezeu va privi cu îndurare asupra lor. Inima Sa plină de milă e mișcată; mâna Sa mai este încă

[6]

întinsă pentru a mântui, în timp ce ușa este închisă pentru cei ce nu vor să intre.” — [Testimonies for the Church 9:97](#).

„Stările de lucruri care se observă mai mult în societatea ome-nească și îndeosebi în orașele mari ale neamurilor, proclamă cu glas de trăznet că, ceasul judecății lui Dumnezeu a venit și că sfârșitul tuturor lucrurilor de pe pământ, este foarte aproape. Ne aflăm pe pragul crizei veacurilor.” — [Profeți și Regi, 278](#).

„Criza se furișează pe nesimțite asupra noastră. Soarele luminează pe cer, făcându-și drumul său obișnuit și cerurile proclamă încă mărirea lui Dumnezeu. Oamenii încă beau și mănâncă, sădesc și clădesc, se luptă pretinzând fiecare locul cel mai de frunte. Iubitorii de plăceri se îmbulzesc încă la teatre, la curse de cai și la localurile de joc. Excitarea cea mai mare stăpânește, cu toate că aproape s-a terminat timpul cercării și fiecare caz este decis pentru vecie. Satan vede că timpul său e scurt. El a pus la lucru pe toți agenții săi, pentru ca oamenii să fie amăgiți, ocupați și fermecați, până va trece ziua cercetării și ușa milei se va închide pe vecie.” — E. G. White, în [The Southern Watchman, 3 octombrie, 1905](#).

Pe pragul unor evenimente solemne

[7] „Ne aflăm pe pragul unor mari și solemne evenimente. Profețiile se împlinesc. O istorie stranie și plină de evenimente se scrie în cărțile cerului. Toate lucrurile din lumea noastră sunt în agitație. Se văd războaie și se aud știri de războaie. Neamurile sunt mâniate și a venit timpul ca cei morți să fie judecați. Evenimentele se schimbă aducând ziua lui Dumnezeu, care se grăbește foarte mult. A mai rămas — ca să zicem astfel — numai un moment. Dar cu toate că s-a ridicat națiune peste națiune și împărăție, peste împărăție, totuși nu s-a ajuns încă la conflictul general. Cele patru vânturi Sunt încă ținute, până când servii lui Dumnezeu vor fi sigilați pe frunțile lor. Atunci puterile pământului își vor orândui forțele pentru marea bătălie din urmă.” — [Testimonies for the Church 6:14](#).

„Spiritul lui Dumnezeu care ține toate pe loc, este în curs de a se retrage de pe pământ. Uragane, furtuni, vijelii, foc și inundații, dezastre pe apă și pe uscat, vin una după alta în repede succesiv. Știința încearcă zadarnic să explice toate acestea. Multele semne din jurul nostru, care vorbesc despre apropiata venire a Fiului lui

Dumnezeu, Sunt puse pe seama altor cauze decât cele adevărate. Oamenii nu pot să zărească îngerii care opresc cele patru vânturi să nu bată, până ce nu vor fi sigilați servii lui Dumnezeu; dar când Dumnezeu va porunci îngerilor Săi să dea drumul vânturilor, va avea loc o scenă de neînțelegere cum nu poate fi descrisă de nici-o pană.” — [Testimonies for the Church 6:408](#).

„Niciodată solia aceasta nu s-a aplicat cu mai mare forță ca acum. Oamenii nesocotesc din ce în ce mai mult cererile lui Dumnezeu și se fac tot mai îndrăzneți în călcarea Legii. Păcătoșenia locuitorilor lumii a umplut măsura nedreptății lor. Pământul acesta a ajuns în acea stare, încât Dumnezeu va permite pierzătorului să-și împlinească voința.” — [Testimonies for the Church 7:141](#).

„Agenții celui rău își combină și întăresc forțele. Se întăresc în vederea crizei celei mari din urmă. Mari schimbări vor avea loc curând în lumea noastră și mișcările finale vor fi rezezi.” — [Testimonies for the Church 9:11](#). [8]

Spiritul lui Dumnezeu se retrage de pe pământ

„Semnele timpului pe care le vedem împlinindu-se repede, mărturisesc că a doua venire a lui Hristos este aproape, este la uși. Zilele în care trăim sunt solemne și importante. Spiritul lui Dumnezeu este în mod treptat dar sigur, în curs de a se retrage de pe pământ.... Calamitățile, catastrofele pe mare și pe uscat, starea de lucruri instabilă din societate, alarma de război, toate acestea sunt semnificative. Ele prezic evenimente apropiate și de cea mai mare însemnătate.” — [Testimonies for the Church 9:11](#).

„Îngerul harului este în curs de a-și strânge aripile, gata de plecare. Chiar și puterea lui Dumnezeu, care ține totul în supunere, este în curs de a se retrage de pe pământ.... Deja locuitorii pământului au intrat și merg sub conducerea prințului întunericului — și aceasta nu e decât începutul sfârșitului.... Domnul în curând va termina repede lucrarea Sa și va pune capăt păcatului.” — [Testimonies for the Church 8:49](#).

„Se apropie timpul când vor fi pe pământ dureri pe care nici un balsam omenesc nu le poate alina. Spiritul lui Dumnezeu Se retrage. Dezastre pe apă și pe uscat urmează unele după altele într-o repede succesiune. Cât de des auzim de cutremure și cicloane, de distrugeri

- [9] prin foc și inundație, însoțite de mari pierderi de vieți omenești și averi. În aparență aceste calamități sunt dezlănțuiri capricioase ale forțelor dezorganizate și neregulate ale naturii, cu totul în afară de controlul omului; dar în toate acestea se pot citi intențiile lui Dumnezeu. Acestea fac parte din mijloacele prin care El caută să deștepte pe bărbați și pe femei, spre a simți primejdia în care se găsesc.” — [Prophets and Kings, 227](#).

Trimișii lui Dumnezeu să meargă mereu înainte

„Răutatea și păcătoșenia au ajuns la o treaptă pe care n-a atins-o niciodată până acum; cu toate acestea, sunt mulți slujitori ai Evangheliei, care strigă «pace și siguranță». Dar trimișii credincioși ai lui Dumnezeu, trebuie să meargă mereu înainte cu lucrarea lor. Îmbrăcați cu armura cerească, ei trebuie să înainteze fără teamă și biruitori, neîncetând lupta până când solia adevărului prezent, nu va ajunge la orice suflet din jurul lor.” — [Faptele Apostolilor, 220](#).

„Dumnezeu și Hristos și îngerii cerești, lucrează intens să țină în stăpânire sălbăticia furiei lui Satan, ca planurile lui Dumnezeu să nu fie răsturnate. Dumnezeu domnește și guvernează. El conduce universul. Faceți ca soldații Lui să se miște înainte, spre victorie. Faceți să domnească unire perfectă în rândurile lor. Faceți-i să împingă lupta până la porți. Ca puternic Cuceritor, Domnul vrea să lucreze pentru ei. Faceți ca solia Evangheliei să răsune prin comunitățile noastre, îndemnându-le la o acțiune mondială.” — [Testimonies for the Church 7:14](#).

- [10] „Trebuie să privim lămurit în față lucrarea noastră, să ne dăm bine seama de ea și să mergem pe cât posibil în ofensivă.... Avem avertismente de dat acum și pe care le putem da; avem o lucrare pe care acum o putem face; dar în curând orice lucrare va fi mult mai dificilă decât ne-am putea imagina.” — [Testimonies for the Church 6:22](#).

Lucrarea

„Se va întâmpla ca și cu un om plecat într-altă țară, care își lasă casa, dă robilor săi putere, arată fiecăruia care este datoria lui și poruncește portarului să vegheze.” — [Marcu 13, 34](#).

„Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.” — [Apocalipsa 22, 12](#).

Caracterul și scopul

„Poporul lui Dumnezeu are o mare lucrare înainte — o lucrare ce trebuie continuu să se ridice la cea mai mare dezvoltare. Sfortările noastre în lucrarea misionară trebuie să ajungă mult mai întinse. O lucrare mult mai hotărâtă decât cea care s-a făcut până acum, trebuie îndeplinită înainte de a doua venire a Domnului nostru Isus Hristos. Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să înceteze lucrarea, până ce nu a ajuns să încercuiască întreaga lume.” — [Testimonies for the Church 6:23, 24](#).

„Înainte de a Se înălța la cer, Hristos a dat ucenicilor însărcinarea lor. Le-a spus că ei trebuia să fie executorii Testamentului Său, prin care El dăruiește comorile vieții veșnice.” — [Faptele Apostolilor, 27](#).

[11]

„Însărcinarea dată primilor, ucenici este dată credincioșilor din toate veacurile. Fiecăruia care a primit Evanghelia i s-a încredințat adevăruri sacre, pe care trebuie să le împartă lumii. Poporul credincios al Lui Dumnezeu a fost totdeauna un popor misionar activ, consacrand mijloacele lor, pentru onoarea numelui Său și întrebuintându-și înțelepțește talentele în serviciul Său.” — [Faptele Apostolilor, 109](#).

„Lucrarea pe care au făcut-o ucenicii trebuie să o facem și noi. Fiecare creștin trebuie să fie un misionar. Cu simpatie și compătimire trebuie să slujim celor ce au nevoie de ajutor, căutând cu seriozitate dezinteresată să tămăduim durerile omenirii suferinde.” — [Divina vindecare, 104](#).

„Când Isus S-a înălțat la cer, a încredințat lucrarea Sa pe pământ, aceluia care primiseră lumina Evangheliei. Ei trebuia să ducă lucrarea mai departe spre încheiere. El n-a rânduit alt mijloc pentru vestirea adevărului Său. «Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la toată făptura. Și iată, Eu Sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului». Această solemnă însărcinare ne revine nouă în această epocă, Dumnezeu lasă asupra Comunității Sale răspunderea primirii sau lepădării ei.” — E. G. White în [Historical Sketches of SDA Foreign Missions, 288](#).

Esențialul în terminarea lucrării

[12] „Lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ nu va fi terminată, până ce bărbați și femei, care Sunt membri ai comunității noastre, nu se vor uni în lucrare, unind eforturile lor cu acelea ale predicatorilor și ale slujbașilor comunității.” — [Testimonies for the Church 9:117](#).

„Însărcinarea dată ucenicilor ne este dată la fel și nouă. Astăzi ca și atunci, trebuie înălțat în fața celor fără Dumnezeu și fără speranță în lume, un Mântuitor răstignit și înălțat la cer. Domnul apelează la păstori, învățători și evangheliști. Servii Săi trebuie să vestească solia mântuirii din poartă în poartă. Vestea iertării prin Hristos trebuie dusă la toate națiunile, neamurile, limbile și popoarele. Solia nu trebuia vestită prin cuvinte fără de viață sau cu gura pe jumătate, ci cu voce limpede, hotărâtă și plină de viață. Sute de oameni așteaptă să audă avertizarea că, a venit salvarea pentru viața lor. Lumea are nevoie să vadă în creștini efectul puterii Creștinismului. Nu numai în câteva locuri, ci pe întreaga față a pământului se simte nevoia soliei harului.” — [Gospel Workers, 29](#).

„Nouă ne este încredințată o însărcinare sfântă. Însărcinarea este aceasta: «Mergeți și faceți ucenici din toate popoarele, botezându-i în numele Tatălui, al Fiului și al Spiritului Sfânt, și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Iată, Eu Sunt cu voi până la sfârșitul veacului». — [Matei 28, 19.20](#). Sunteți consacrați lucrării de a face cunoscut Evanghelia mântuirii. Puterea voastră trebuie să fie desăvârșirea cerească.” — [Testimonies for the Church 9:20](#).

Planul divin pentru comunitate

[13] „Primul pas pentru organizarea Comunității, care după înălțarea lui Hristos, trebuia să ducă mai departe lucrarea Sa pe pământ, a fost făcut cu ocazia întăririi celor doisprezece ucenici.” — [Faptele Apostolilor, 18](#).

„Comunitatea este mijlocul rânduit de Dumnezeu pentru salvarea oamenilor. Ea a fost organizată pentru lucrare și misiunea ei este să vestească lumii Evanghelia. De la început planul lui Dumnezeu a fost ca prin Comunitatea Sa, să reflecte către lume plinătatea care este în El. Membrii comunității, aceia pe care El i-a chemat din întineric la lumina Sa minunată, trebuie să reflecte continuu în

afară mărirea Sa. Comunitatea este depozitarul tezaurelor harului lui Hristos; și prin comunitate se va face cunoscut în cele din urmă chiar către «domniile și puterile din locuri cerești» manifestarea finală și deplină a iubirii lui Dumnezeu.” — [Faptele Apostolilor, 9](#).

„Comunitatea lui Dumnezeu este curtea vieții sfinte, dăruită bogat cu felurite daruri și înzestrată cu Duhul Sfânt. Membrii trebuie să-și afle fericirea în fericirea acelor pe care-i ajută și cărora le aduc binecuvântare. Minunată e lucrarea pe care Domnul intenționează să o îndeplinească prin Comunitatea Sa, ca Numele Sau să poată fi mărit.” — [Faptele Apostolilor, 12, 13](#).

„Lucrarea noastră este clar arătată în Cuvântul lui Dumnezeu. Creștin trebuie să se unească cu creștin, comunitate cu comunitate, uneltele omenști trebuie să coopereze cu cele cerești, fiecare unealtă trebuie să se subordoneze Duhului Sfânt și toate să se unească spre a duce lumii vestea cea bună a harului lui Dumnezeu.” — E. G. White, [The General Conference Bulletin, 1893, 421](#).

„Comunitatea este fortăreața lui Dumnezeu, cetatea Sa de scăpare pe care El o are în mijlocul unei lumi răzvrățite. Orice trădare a Comunității Sale este o trădare față de Dumnezeu, care a răscumpărat pe oameni prin sângele Fiului Său, Unul născut. De la început sufletele credincioase au alcătuit Comunitatea lui Dumnezeu pe pământ. În toate secolele Domnul și-a avut străjerii Săi, care au dat o mărturie credincioasă generației în care trăiau. Aceste santinele dădeau solia de avertizare și când erau chemați să depună armele, alții le luau locul. Dumnezeu aducea pe acești martori în legătură cu Sine, unind Comunitatea de pe pământ, întărită prin legământ, cu cea din cer.” — [Faptele Apostolilor, 11](#).

[14]

Responsabilitate individuală

„Fiecăruia, de îndată ce a intrat în rândurile celorlalți prin pocăință, trebuie să i se arate și postul datoriei sale.” — [Testimonies for the Church 7:30](#).

„Dumnezeu cheamă în serviciul Său fiecare membru al Comunității.... Fiecare trebuie să învețe să lucreze și să stea la postul său ca purtător de sarcini. Fiecare membru adăugat Comunității, trebuie să fie un agent în plus pentru îndeplinirea marelui plan al Mântuirii.” — [Idem, 8:47](#).

„Dumnezeu cere serviciu personal de la fiecare suflet, căruia i-a încredințat cunoștința adevărului prezent. Nu toți pot merge ca misionari în țări străine, dar toți pot face misiune internă în familiile și între vecinii lor.” — [Testimonies for the Church 9:30](#).

[15] „Fiecăruia i s-a încredințat o lucrare personală și nimeni nu poate fi înlocuitorul altuia. Fiecare are, o misiune de o minunată însemnătate, pe care nu poate să o neglijeze sau să o ignore, deoarece îndeplinirea ei aduce fericita mântuire a câtorva suflete, iar neglijarea ei înseamnă nenorocirea cuiva pentru care a murit Hristos.” — E. G. White, în [The Review and Herald, 12 decembrie, 1893](#).

„Cel ce devine fiu al lui Dumnezeu trebuie ca de aici înainte, să privească la sine ca fiind o verigă în lanțul aruncat spre salvarea lumii, una cu Hristos în planul îndurării Sale, lucrând cu El spre a căuta și a salva pe cei pierduți.” — [The Ministry of Healing, 105](#).

„Cei care s-au unit cu Domnul în legământul servirii, Sunt obligați să se unească cu El în marea și grandioasa lucrare de salvare a sufletelor.” — [Testimonies for the Church 7:19](#).

„Toți trebuie să găsească ceva de făcut. Nimeni să nu creadă că nu poate găsi vreun loc în care să lucreze pentru Hristos. Mântuitorul se identifică cu fiecare copil al omenirii. Ca noi să putem deveni membrii ai familiei cerești, El s-a făcut membru al familiei pământestii. El este Fiul omului, și astfel este frate cu fiecare fiu sau fiică a lui Adam. Urmașii Săi nu trebuie să se simtă detașați de lumea pieritoare din jurul lor. Ei Sunt o parte din marea pânză a omenirii și cerul privește la ei, ca fiind în același timp frați cu cei păcătoși și frați cu cei sfinți.” — [The Ministry of Healing, 104](#).

[16] „Voi, membrii ai Comunității, faceți să strălucească lumina! Faceți ca vocea voastră să se audă în rugăciune umilită, în mărturie contra necumpătării, nebuniei și plăcerilor acestei lumi și în proclamarea adevărului prezent! Vocea voastră, influența voastră, timpul vostru, toate Sunt daruri de la Dumnezeu și trebuie să fie folosite în câștigarea de suflete pentru Hristos.” — [Testimonies for the Church 9:38](#).

„Niciodată nu vom putea fi mântuiți prin lene și inactivitate. O persoană cu adevărat pocăită trăind o viață care nu ajută și nu folosește nimănui — așa ceva nu există. Nu e cu putință să intrăm în cer strecurându-ne fără merit. Nici un leneș nu poate intra acolo. Dacă nu ne străduim să merităm intrarea în împărăție, dacă nu cău-

tam cu seriozitate să învățăm care sunt legile ei, nu suntem vrednici de a avea parte de ea. Acei care refuză să coopereze cu Dumnezeu pe pământ, nu vor coopera cu El nici în cer. N-ar fi lucru sănătos să fie luați în cer.” — [Parabolele Domnului Hristos, 280](#).

„Singura cale de a crește în har este de a lucra cu inimă în marea lucrare pe care Hristos ne-a încredințat-o și de a depune interes în dezvoltarea puterilor noastre, de a fi spre sprijin și binecuvântare aceluia care au nevoie de ajutorul pe care îl putem da. Aceasta e singura cale, să putem crește în harul și cunoștința lui Isus Hristos. Creștinii care cresc neconținut în seriozitate, în zel, în căldură, în iubire, — creștinii aceștia nu vor ajunge niciodată să apostazie. Ei ajung să se identifice tot mai mult cu Mântuitorul în toate planurile Sale. Ei Sunt părtași de fire dumnezeiască, fugind de stricăciunea care este în lume prin poftă. Înțelepciunea și îndemânarea lor de a lucra, se dezvoltă. Ei sunt gata să se angajeze în întreprinderile cele mai active și nu au loc pentru trândăvie; ei nu pot lăsa loc pentru stagnare.” — E. G. White, în [The Review and Herald, 7 iunie, 1887](#).

„Dacă fiecare soldat al lui Hristos și-ar face datoria, dacă fiecare santinelă de pe zidurile Sionului ar fi dat cu trâmbița un sunet sigur și lămurit, atunci lumea ar fi putut auzi mai devreme solia de avertizare. Dar lucrarea a rămas cu ani de zile în urmă. În vreme ce oamenii au dormit, Satana a înaintat pe furiș contra noastră”. — [Testimonies for the Church 9:29](#).

[17]

„Toți cei rânduiți pentru viața lui Hristos, Sunt rânduiți să lucreze pentru salvarea semenilor lor. Inima lor va bate la unison cu inima lui Hristos. Aceeași mare dorință după suflete pe care a avut-o El, se va manifesta și în ei. Nu toți pot ocupa același loc în lucrare, dar e un loc și o lucrare pentru toți”. — [Parabolele Domnului Hristos, 300](#).

„E un mister că nu sunt sute la lucru, acolo unde azi nu este decât unul. Universul întreg e uimit de apatia, de răceala și de lipsa de activitate a aceluia care se numesc fii și fiice ale lui Dumnezeu. În adevărul soliei este o putere vie. Mergeți în credință și proclamați adevărul cu convingere. Faceți ca acei pentru care lucrați să vadă că El este pentru voi o realitate vie”. — [Testimonies for the Church 9:42](#).

„Dacă fiecare din voi ar fi un misionar plin de viață, solia pentru timpul acesta ar fi repede vestită în toate țările, la toate popoarele,

națiunile și limbile. Aceasta este lucrarea ce trebuie făcută înainte ca Hristos să vină în putere și mărire mare”. — [Testimonies for the Church 6:438](#).

„E un lucru serios de îndeplinit pentru fiecare pereche de mâini. Faceți ca orice mișcare să vorbească pentru ridicarea omenirii”. — [Testimonies for the Church 9:37](#).

[18] „Domnul apelează către Adventiștii de Ziua a Șaptea din toate localitățile, să I se consacre și să facă tot ce pot mai bine, după împrejurări, pentru a ajuta la lucrul Său”. — [Testimonies for the Church 9:132](#).

„Tot cerul privește cu un interes intens către Comunitate, spre a vedea ce face fiecare membru în parte în lumina celor ce sunt în întuneric”. — E. G. White, în [The Review and Herald, 25 februarie, 1894](#).

„Faceți ca fiecare membru al Comunității să ia asupra-și lucrarea repartizată lui de a răspândi lumina și de a primi lumina. Nimeni nu va putea fi scuzat că nu a făcut nici o lucrare în via Domnului”. — E. G. White, în [The Review and Herald, 25 februarie, 1894](#).

„Nu este membru al Comunității căruia să nu i se încredințat ceva pentru care el este responsabil. Toți din familia lui Dumnezeu sunt sau lucrători sau leneși în via Sa... Fiecăruia îi e dat lucrul său și Dumnezeu nu va scuza pe nimeni. El cere să i se dea înapoi corespunzător cu darurile acordate; și credincioșia fiecărui suflet e dovedită prin felul în care folosește bunurile Domnului Său”. — E. G. White, în [The Review and Herald, 11 august, 1891](#).

Îngerii cerești au așteptat îndelung după unelte omenesti — membrii Comunității — pentru a coopera cu ei în marea lucrare ce trebuie făcută. Îngerii așteaptă acum și de la voi”. — [Testimonies for the Church 9:46](#).

„Câmpul este atât de întins, planul este atât de cuprinzător încât orice inimă sfințită va fi împinsă la serviciu ca un instrument al puterii divine”. — [Testimonies for the Church 9:47](#).

[19] „Faceți ca toți câți cred adevărul să înceapă să lucreze. Faceți lucrarea care este mai aproape de voi.... Dacă membrii Comunității, fără deosebire, se vor ridica să facă lucrarea pe care pot să o facă, fiecare văzând cât poate face el în a câștiga suflete pentru Hristos, vom vedea pe mulți părăsind rândurile Satanei spre a lua poziție sub stindardul lui Hristos. Dacă poporul nostru va lucra după lumina

care ne este dată în aceste puține cuvinte de îndrumare, vom vedea cu siguranța mântuirea Lui Dumnezeu. Redeșteptări minunate vor urma. Păcătoșii vor veni la pocăință și multe suflete se vor adăuga Comunității”. — [Testimonies for the Church 8:246](#).

Necesitatea timpului — Redeșteptare și reformă

Creștinii trebuie să se pregătească pentru ceea ce curând va veni asupra lumii ca o surpriză copleșitoare și această pregătire ei trebuie să o facă prin studiul stăruitor al Cuvântului lui Dumnezeu, silindu-se să conformeze viața lor prescripțiilor Cuvântului. Dumnezeu cheamă pe creștini la redeșteptare și reformă”. — [Profeti și Regi, 626](#).

„Cea mai mare și mai grabnică din toate nevoile noastre actuale, este o redeșteptare a adevăratei temeri de Dumnezeu în rândurile noastre. Primul nostru lucru ar fi să ne îngrijim de această redeșteptare”. — E. G. White, în [The Review and Herald, 11 martie, 1887](#).

„A venit timpul să aibă loc o reformă generală. Când va începe această reformă, spiritul rugăciunii va pune stăpânire pe orice credincios și va izgoni din Comunitate, spiritul discordiei și al certei”. — [Testimonies for the Church 8:251](#).

„Trebuie să aibă loc o redeșteptare și o reformă sub conducerea Spiritului Sfânt. Redeșteptarea și reforma sunt două lucruri diferite. Redeșteptarea înseamnă o reînnoire a vieții spirituale, o însuflețire a forțelor minții și inimii, o înviere din moarte spirituală. Reforma înseamnă o reorganizare, o schimbare în idei și teorii, în obiceiuri și fapte. Reforma nu va produce fructele bune ale dreptății, cât timp nu este unită cu redeșteptarea Spiritului. Redeșteptarea și reforma își vor face lucrarea lor anumită și făcând această lucrare, se vor contopi”. — E. G. White, în [The Review and Herald, 25 februarie, 1902](#).

„Am fost adânc impresionată de scenele care mi-au trecut pe dinainte, de curând în cursul nopții. Mi s-a arătat o mare mișcare, o mișcare de reînviore, mergând înainte în multe locuri. Poporul nostru se mișcă în linie, răspunzând chemării lui Dumnezeu. Dumnezeu cheamă pe aceia care Sunt voioși să fie conduși de Spiritul Sfânt, să ia conducerea unei lucrări de reformă generală. Văd o criză

[20]

în fața noastră și Domnul cheamă pe lucrătorii Săi, să iasă pe front. Fiecare suflet ar trebui să stea acum într-o poziție de mai adâncă consacrare față de Dumnezeu, decât în anii trecuți. Nu ne cheamă Scripturile la o mai curată și mai sfântă lucrare, de cum am văzut vreodată? — [Buletinul Conferinței Generale, 19 mai, 1913, 34.](#)

[21] „În viziuni de noapte mi s-au înfățișat scene despre o mare mișcare reformatoare în poporul lui Dumnezeu. Mulți preamăreau pe Dumnezeu. Bolnavii erau vindecați și alte minuni erau săvârșite.... Sute și mii erau văzuți vizitând familii și deschizând înaintea acestora Cuvântul lui Dumnezeu. Inimi erau convinse prin puterea Spiritului Sfânt și se da pe față un spirit de o adevărată pocăință. În toate părțile se deschideau ușile pentru vestirea adevărului. Lumea părea luminată de o influență cerească. Mari binecuvântări erau primite de adevăratul și umilul popor al lui Dumnezeu”. — [Testimonies for the Church 9:126.](#)

Recunoașterea divină a consacrării depline și din toată inima

„Când ne vom consacra pe deplin și din toată inima în serviciul lui Hristos, Dumnezeu va recunoaște faptul prin revărsarea Spiritului Său fără măsură; dar lucrul acesta nu se va petrece atâta timp cât, cei mai mulți membri ai Comunității nu sunt împreună lucrători cu Dumnezeu”. — E. G. White, în [The Review and Herald, 21 iulie, 1896.](#)

„Când reproșul de indolență și lenevie va fi ridicat de pe Comunitate, atunci Spiritul lui Dumnezeu se va da pe față în mod minunat. Puterea lui Dumnezeu se va arăta. Comunitatea va vedea lucrarea providențială a Dumnezeului oștirilor”. — [Testimonies for the Church 9:46.](#)

„Când membrii comunităților noastre vor lua fiecare în parte, asupra lor lucrarea încredințată, vor fi înconjurați de o atmosferă cu totul diferită.... Influența înviorătoare și sfințitoare a Spiritului Sfânt va fi revărsată asupra lor”. — [Testimonies for the Church 9:267, 268.](#)

„Dacă aducem inimile noastre în unire cu Hristos și viața noastră în armonie cu lucrarea Sa, Spiritul care a venit asupra ucenicilor în ziua Cincizecimii va veni și asupra noastră”. — [Testimonies for the Church 8:246.](#)

„Când comunitățile ajung comunități vii și active, atunci Spiritul Sfânt va fi dat ca răspuns la cererile lor sincere”. — E. G. White, în [The Review and Herald](#), 25 februarie, 1890. [22]

Experiența de la cincizecime trebuie repetată

Și pentru noi astăzi, ca și pentru primii ucenici, este rezervată puterea Spiritului Sfânt. Dumnezeu vrea și azi să înzestreze pe bărbați și pe femei cu putere de sus, după cum a înzestrat pe cei care în ziua Cincizecimii ascultau Cuvântul mântuirii. Chiar și în acest timp, Spiritul Său și harul Său Sunt pentru toți aceia care au nevoie de El și care Îl cred pe cuvânt. — E. G. White, în [The Southern Watchman](#), 1 august, 1905.

„Astăzi Domnul așteaptă să se săvârșească o lucrare asemănătoare cu aceea pe care Domnul a făcut-o prin solii Săi în urma zilei Cincizecimii. Astăzi, când se apropie sfârșitul tuturor lucrurilor, n-ar trebui ca zelul Comunității să întrecă chiar și zelul primei biserici? Zelul pentru mărirea lui Dumnezeu mișcă pe ucenici să dea cu mare putere, mărturie pentru adevăr. N-ar trebui oare ca acest zel să înflăcăreze inimile noastre de dorința de a povesti și altora despre iubirea răscumpărătoare a lui Hristos Cel răstignit? N-ar putea să se descopere astăzi puterea Lui Dumnezeu chiar cu mai mare tărie ca în zilele apostolilor? — [Testimonies for the Church 7:33](#).

„Revărsarea Spiritului Sfânt la Cincizecime a fost ploaia timpurie; dar ploaia târzie va fi mult mai abundentă. Spiritul Sfânt așteaptă să fie cerut de noi și primit. Hristos trebuie să fie din nou revelat în plinătatea Sa, prin puterea Sfântului Spirit”. — [Parabolele Domnului Hristos](#), 121. [23]

„Dumnezeu dorește să reînșufletească poporul Său, prin darul Sfântului Spirit, botezându-i din nou în iubirea Sa. Nu e nevoie de secetă și lipsă a Spiritului în Comunitate. După înălțarea lui Hristos, asupra ucenicilor ce așteptau, se rugau și credeau, Duhul Sfânt a venit cu o putere care a cuprins toate inimile. În viitor, pământul trebuie să fie luminat cu mărirea lui Dumnezeu. O influență sfințitoare trebuie să pornească în lume de la aceia care sunt sfințiți prin adevăr. Pământul trebuie să fie înconjurat cu o atmosferă de har. Duhul Sfânt trebuie să lucreze asupra inimilor luând lucrurile Lui Dumnezeu și arătându-le oamenilor”. — [Testimonies for the Church 9:40](#).

[24] „Oare nu vine Spiritul lui Dumnezeu azi ca răspuns al rugăciunii serioase și stăruitoare, să umple pe oameni cu putere?... Deja, mulți primesc Spiritul Sfânt, și drumul nu va mai fi mult timp blocat de indiferența nepăsătoare. Pentru ce ne-a fost păstrată istoria faptelor apostolilor, cum lucrau ei cu zel Sfânt, însuflețiți și înviorați de Duhul Sfânt, dacă nu tocmai ca, din acest raport, poporul lui Dumnezeu să fie inspirat astăzi să lucreze serios pentru Domnul? Ceea ce a făcut Domnul pentru poporul Său în acel timp este tot atât de esențial, ca El să facă astăzi pentru poporul Său. Tot ce au făcut apostolii trebuie să facă azi fiecare membru al bisericii. Noi trebuie să lucrăm cu atât mai multă căldură și cu atât mai mult zel și să fim însoțiți de Duhul Sfânt într-o măsură cu atât mai mare cu cât creșterea păcătoșeniei și înmulțirea fărădelegii cer o și mai hotărâtă chemare la pocăință. Toți credincioșii trebuie să reflecte lumina în raze clare și distincte. O lucrare la fel ca cea făcută de Domnul prin solii trimiși de El după ziua Cincizecimii, așteaptă să fie făcută azi.... Nu trebuie ca puterea lui Dumnezeu să se dea pe față azi cu și mai multă putere decât în timpul apostolilor?” — [Testimonies for the Church 7:32, 33](#).

„Dovezi evidente se înmulțesc mereu, pe zi ce trece, arătând că planul mântuirii este aproape de încheiere. Putere mare îl va susține în împlinirea lui finală. În timp ce lucrarea mântuirii este la încheiere, tulburări vor veni pe pământ și națiunile se vor mânâia. Totuși, ele vor fi ținute în frâu să oprească lucrarea îngerului al treilea. În timpul acela, ploaia târzie sau reînsuflețirea de la fața lui Dumnezeu va veni să dea putere glasului celui tare al îngerului al treilea” — [Experiențe și viziuni, 85. 86](#).

„În timpul acesta — un timp de creștere a păcătoșeniei — o nouă viață, venind de la Izvorul întregii vieți, va pune stăpânire pe aceia care au iubirea lui Dumnezeu în inimă”. — [Testimonies for the Church 9:44](#).

„Marea lucrare a Evangheliei nu se va încheia cu o mai mică manifestare a puterii lui Dumnezeu, decât cea care s-a dat pe față la începutul ei. Profețiile care s-au împlinit la revărsarea Duhului Sfânt, în ploaia timpurie, la începutul Evangheliei, se vor împlini iarăși în timpul ploii târzii, la încheierea Evangheliei.... Servii lui Dumnezeu, cu fețele luminoase și strălucind de o sfântă consacrare, se vor grăbi din loc în loc, să vestească solia cerească. Avertismentul va fi dat de mii de voci, pe întregul pământ. Minuni vor fi săvârșite, bolnavi

vor fi vindecați și nu predicăm despre El? Domnul are mai multă dorință de a da Duhul Sfânt celor ce-l servesc, decât au părinții de a da daruri bune copiilor lor”. — [Faptele Apostolilor, 50](#). [25]

Rugăciunea unui lucrător

„Fiecare lucrător trebuie să înalțe ruga sa spre Dumnezeu spre a fi botezat în fiecare zi cu Duh Sfânt. Grupe de lucrători creștini ar trebui să se adune spre a cere ajutor special și înțelepciune cerească, pentru a ști cum să întocmească și cum să execute planuri înțelepte. Îndeosebi ar trebui să se roage ca Dumnezeu să boteze pe trimișii Săi, aleși din câmpurile misionare cu o bogată măsură a Spiritului Său” — [Faptele Apostolilor, 90](#).

Cauza lipsei prezente de zel misionar

„Mulți ar fi doritori să lucreze, dacă ar fi sfătuiți cum să înceapă. Ei au nevoie să fie instruiți și încurajați. Fiecare comunitate ar trebui să fie o școală pentru formarea de misionari creștini”. — [The Ministry of Healing, 148](#).

„Poporul lui Dumnezeu a avut prea multă predicare; dar au fost ei învățați cum să lucreze pentru cei pentru care a murit Hristos? A fost ramura lucrării, așa fel înfățișată înaintea lor încât, fiecare să vadă necesitatea de a lua parte la lucrare? Este evident că toate predicile care s-au ținut, nu au format o clasă mare de lucrători cu spiritul lepădării de sine. Lucrul acesta trebuie luat în considerație ca unul care aduce cele mai serioase rezultate. Este în joc viitorul nostru pentru veșnicie.... Faceți ca adunările misionare să ia un așa caracter încât, să învețe pe membri cum să facă lucrare misionară” — [Testimonies for the Church 6:431](#). [26]

„Pentru că membrii comunității nu au fost instruiți în mod potrivit, de către cei puși de Dumnezeu ca supraveghetori, mulți sunt servi leneși.... Ei așteaptă să fie conduși ca și copiii bolnavi. Această stare de slăbiciune nu trebuie să mai continue”. — [Testimonies for the Church 6:434, 435](#).

„Membrii comunității n-au făcut nici a suta parte din ce cere Dumnezeu de la ei. Ce putem aștepta decât decădere în viața religioasă, dacă membrii nu fac decât să asculte predică după predică,

dar nu pun în practică învățătura primită?” — [Testimonies for the Church 6:425](#).

„Cel mai mare ajutor care poate fi dat poporului nostru, este de a-l învăța să lucreze pentru Dumnezeu și să depindă de El și nu de predicatori.... Sunt timpuri când este potrivit lucru pentru predicatorii noștri să țină în Sabat, în comunitățile noastre, scurte cuvântări, pline de viață și de iubirea lui Hristos. Dar membrii comunității nu trebuie să aștepte predică în fiecare Sabat. Faceți ca membrii comunității, în cursul săptămânii, să-și îndeplinească cu credincioșie partea lor de lucrare, iar în Sabat să expună fiecare experiențele sale. Adunarea va fi atunci ca o hrană la timp, aducând tuturor celor de față, viață și putere proaspătă.... Cu bucurie ei vor istorisi experiențele prețioase pe care le-au făcut lucrând pentru alții”. — [Testimonies for the Church 7:19](#).

[27]

Comunitatea, un centru de educație

„Dumnezeu așteaptă de la Comunitatea Sa să disciplineze și să pregătească pe membri, pentru a lucra ca să lumineze lumea. Trebuie să se dea o educație care să aibă drept rezultat, de a face pe mulți să-și pună la schimbător talantul lor. Prin folosirea talanților, oamenii vor fi formați să ajungă în stare, să ocupe poziții de încredere și de influență și să mențină principiile curate și neschimbate. Acest mare bine s-ar face pentru Domnul”. — [Testimonies for the Church 6:431, 432](#).

„Nu trebuie să se întârzie cu acest efort bine plănuț de a educa pe membrii comunității”. — [Testimonies for the Church 9:119](#).

„Fiecare lucrător trebuie să aibă o pricepută și inteligentă eficacitate. Atunci, într-un sens foarte larg, poate să prezinte adevărul, așa cum este în Isus”. — [Testimonies for the Church 7:70](#).

„Trebuie depusă mare grijă în alegerea slujbașilor noilor comunități. Să fie bărbați și femei într-adevăr pocăiți. Să se aleagă cei mai bine calificați de a da învățatură, cei care pot sluji atât prin cuvânt cât și prin faptă. E o profundă nevoie de a se lucra în toate direcțiile”. — [Testimonies for the Church 6:85](#).

„Ca sarcinile să poată fi împărțite, trebuie să se dea comunității, o educație de către aceia care pot să învețe pe lucrători să urmeze pe

Hristos și să lucreze cum lucra El”. — [Testimonies for the Church 9:435](#).

„Cele mai simple metode de lucru ar trebui gândite și plănuite în comunități. Dacă membrii vor primi aceste planuri și le vor aduce în mod stăruitor la îndeplinire, vor recolta o bogată răsplată”. — [Testimonies for the Church 6:433](#). [28]

„Ceea ce este necesar acum pentru clădirea comunităților noastre, este admirabila lucrare a unor înțelepți lucrători de a discerne și a dezvolta talentele din comunitate — talente ce pot fi educate spre a sluji Domnului... Este nevoie de cultivare și de educație. Cei a căror lucrare este să viziteze comunitățile, trebuie să dea fraților și surorilor îndrumări în metodele practice de lucrare misionară”. — [Testimonies for the Church 9:117](#).

Lucrul esențial este organizarea

„Timpul este scurt și forțele noastre trebuie să fie organizate spre a face o lucrare mare”. — [Testimonies for the Church 9:27](#).

„În fiecare comunitate ar trebui să fie un corp de lucrători bine organizați și bine disciplinați; nu numai unul sau doi, ci duzini întregi trebuie puse la lucru”. — [The General Conference Bulletin, 1893](#).

„În fiecare comunitate să fie grupe de lucrători bine organizate, care să lucreze în vecinătatea «acelei comunități»”. — E.G.White în [The Review and Herald, 23 septembrie, 1891](#).

„Formarea de mici grupe ca o bază a eforturilor creștine, mi-a fost prezentată de Acela care nu poate greși”. — [Testimonies for the Church 7:21](#).

„Dacă sunt mulți membrii într-o comunitate, aceștia să fie formați în grupe mici, spre a lucra nu numai pentru membrii comunității, ci și pentru necredincioși. Dacă într-un loc sunt numai doi sau trei care cunosc adevărul, să se organizeze în grupă de lucrători”. — [Testimonies for the Church 7:21, 22](#). [29]

„Trebuie să fie un plan bine organizat pentru folosirea lucrătorilor spre a merge în toate comunitățile, mari și mici, și a instrui pe membri cum să lucreze pentru clădirea bisericii, ca și pentru necredincioși”. — [Testimonies for the Church 9:117](#).

„În comunități trebuie să se facă lucru bine organizat, pentru ca membrii să înțeleagă cum să împartă lumina altora și astfel să-și în-

tărească propria credință și să crească în cunoștință”. — [Testimonies for the Church 6:434](#).

„Dacă creștinii ar lucra în armonie, mișcându-se ca unul singur, sub conducerea unei singure Puteri, spre îndeplinirea unui singur scop, ei ar putea mișca lumea”. — [Testimonies for the Church 9:221](#).

„Domnul cheamă slujitori ai Evangheliei. Cine va răspunde? Nu toți cei ce intră în oaste vor fi generali, căpitani, sergenți sau măcar caporali. Nu toți au grija și răspunderea de conducători. Sunt și alte lucruri grele care trebuie săvârșite. Unii vor trebui să sape tranșee și să înalțe fortificații; unii trebuie să stea de santinelă; unii au de dus vești. În timp ce ofițerii Sunt puțini, se cer soldați mulți spre a forma șirurile oștirii: totuși izbânda depinde de credincioșia fiecărui soldat. Lașitatea sau trădarea unuia poate aduce dezastrul întregii oștiri”. — [Lupta Evangheliei, 84, 85](#).

[30]

Conducerea

„Binecuvântați pe Domnul, căci căpeteniile au luat conducerea în Israel ... și poporul s-a arătat gata de luptă”. — [Judecători 5, 1](#).

„Să meargă atât predicatorii cât și credincioșii în câmpurile coapte”. — E. G. White, [The Signs of the Times, 6 august, 1903](#) Australia.

„Faceți ca profesorii să ia conducerea în lucrarea între oameni; și alții, unindu-se cu ei, vor învăța din exemplul lor. Un exemplu face mai mult decât multe precepte”. — [The Ministry of Healing, 49](#).

„Adesea, în lucrarea sa de predicare, Pavel se aduna cu mici grupe de bărbați și femei care iubeau pe Isus și se pleca cu ei în rugăciune, cerând de la Dumnezeu să-i învețe, cum să mențină o vie legătură cu El. Adesea, se sfătuia cu ei, care ar fi metodele cele mai bune spre a da altora lumina adevărului evanghelic. Deseori, fiind despărțit de aceia pentru care lucrase astfel, pleda înaintea, lui Dumnezeu spre a-i apăra de cel rău și spre a fi ajutați să fie misionari serioși și activi”. — [Faptele apostolilor, 262](#).

„Nimeni să nu gândească că un predicator al Evangheliei s-ar discredita dacă s-ar angaja în colportaj, ca astfel să ducă oamenilor adevărul. Făcând aceasta, lucrează în același fel ca și apostolul Pavel.... Când vizitați pe oameni, spuneti-le că sunteți un slujitor al

Evangeliei și că iubiți pe Domnul”. — [Testimonies for the Church 6:321-323](#).

Diferite ramuri ale lucrării misionare

[31]

„Planul de a ține lecturi biblice a fost o idee cerească. Sunt mulți bărbați și femei care pot să se angajeze în această ramură a lucrării misionare. Astfel, se pot forma lucrători care vor deveni oameni puternici ai lui Dumnezeu. Prin aceste mijloace, Cuvântul Lui a fost dat la mii, și lucrătorii sunt aduși în contact personal cu oamenii din toate națiunile și de toate limbile. Biblia este adusă în familii, și adevărurile ei sacre pătrund în conștiințe. Mulți sunt rugați stăruitor să citească, să examineze și să judece ei înșiși; ei trebuie să-și ia răspunderea de a primi sau de a lepăda lumina divină. Dumnezeu nu va îngădui ca această lucrare făcută pentru El, să rămână nerăsplătită. El va încorona cu succes orice efort umil, făcut în numele Său”. — [Gospel Workers, 192](#).

„Mulți lucrători trebuie să-și îndeplinească partea, făcând lucrare din casă în casă și ținând lecturi biblice în familii”. — [Testimonies for the Church 9:141](#).

„Între membrii comunităților noastre ar trebui să fie mai multă lucrare din casă în casă, ținând lecturi biblice.... Faceți ca lucrătorii să meargă din casă în casă, deschizând Biblia înaintea oamenilor”. — [Testimonies for the Church 9:133](#).

„Lucrarea ne-a fost arătată de către Tatăl nostru ceresc. Noi trebuie să ne luăm Bibliile și să mergem spre a avertiza lumea. Trebuie să fim mâna de ajutor a lui Dumnezeu în salvarea sufletelor — canale prin care iubirea Sa, se revarsă zi de zi asupra celor muritori”. — [Testimonies for the Church 9:160](#).

„Doi lucrători biblici se aflau într-o familie. Cu Biblia deschisă, ei prezentau pe Domnul Isus Hristos ca un Mântuitor ce iartă păcatul. Rugăciuni serioase erau înălțate spre Dumnezeu și inimile erau înmuiate și supuse influenței Duhului lui Dumnezeu. Rugăciunile lor erau rostite cu putere și viață. În timp ce Cuvântul lui Dumnezeu era explicat, am văzut că o lumină blândă și strălucitoare lumina Scripturile și am zis încet: Ieșiți la drumuri și la garduri, și pe cei ce veți găsi, siliți-i să intre, ca să Mi se umple casa”. ([Luca 14, 23](#).) — [Testimonies for the Church 9:35](#).

[32]

Lucrarea medicală misionară

„Lucrarea medicală misionară este o lucrare de pionieri pentru Evanghelie. Atât în lucrarea de predicare a Cuvântului, cât și în lucrarea medicală misionară, trebuie să se predice și să se practice Evanghelia”. — [The Ministry of Healing, 144.](#)

„În calea adevărului reformat, lucrarea medicală misionară va deschide multe uși”. — [Testimonies for the Church 7:62.](#)

„Am ajuns într-un timp când fiecare membru al comunității să se ocupe de lucrarea misionară medicală”. — [Testimonies for the Church 7:62.](#)

[33] „Hristos nu mai este personal în această lume, spre a merge prin orașele, satele și cătunele noastre, vindecând pe bolnavi; dar El ne-a însărcinat pe noi să ducem mai departe lucrarea medicală misionară pe care a început-o El”. — [Testimonies for the Church 9:168.](#)

„Misionarul poate nu numai să ușureze bolile corpului, dar el poate duce pe păcătoși la Marele Medic, care poate curăți sufletul de lepra păcatului. Dumnezeu intenționează ca, prin servii Săi, să fie un Mângâietor, așa cum lumea nu a mai văzut”. — [The Ministry of Healing, 106.](#)

„Faceți ca lucrarea lui Dumnezeu să progreseze. Faceți ca lucrarea misionară medicală și lucrarea de educație să progreseze”. — [Testimonies for the Church 9:168.](#)

„Iarăși și iarăși am fost instruită, că lucrarea misionară medicală trebuie să aibă cu lucrarea îngerului al treilea aceleași legături, ca și aceea pe care o are brațul și mâna cu corpul. Sub îndrumarea Conducătorului divin, ea trebuie să lucreze în unire, pregătind calea pentru venirea lui Hristos. Mâna cea dreaptă a corpului adevărului trebuie să fie totdeauna activă, totdeauna la lucru, și Dumnezeu o va împuternici”. — [Testimonies for the Church 6:228](#)

Serviciu și ajutor creștin

„Lucrarea de a aduna pe cei nevoiași, pe cei apăsați, pe suferinzi și dezmoșteniți, este cea mai bună lucrare pe care, de mult ar fi trebuit s-o facă fiecare biserică ce crede adevărul prezent. Trebuie să vedem simpatia duioasă a Samariteanului, alinând nevoile trupeișii, hrănind pe cei flămânzi, aducând în casele noastre pe cei săraci,

alungați, adunând în fiecare zi de la Dumnezeu har și putere, spre a ajunge până la adâncă mizerie omenească și a ajuta pe cei ce nu sunt în stare să se ajute singuri. Făcând o asemenea lucrare avem prilej de a înfățișa pe Hristos cel răstignit”. — [Testimonies for the Church 6:271](#). [34]

„Nu pot îndemna îndeajuns pe toți membrii comunității noastre, pe toți adevărații misionari, pe toți cei care cred solia îngerului al treilea, pe toți cei care-și opresc piciorul în Sabat, să ia aminte la cap. 58 din Isaia. Lucrarea de binefacere arătată în acest capitol este o lucrare pe care o pretinde astăzi Dumnezeu de la poporul Său. E o lucrare hotărâtă chiar de El”. — [Testimonies for the Church 6:265](#).

„Mulți simt că ar fi un mare privilegiu de a putea vizita locurile unde a viețuit Hristos pe pământ, de a merge pe unde a călcat El, de a privi locul de pe care avea El plăcere să vorbească, dealurile și văile asupra cărora Și-a odihnit adesea privirea. Dar n-avem nevoie să mergem la Nazaret, Capernaum sau în Betania pentru a putea pași pe urmele lui Isus. Trebuie să găsim urmele pașilor Săi lângă patul bolnavilor, în colibe săracilor, pe străzile populate ale marilor orașe, oriunde sânt inimi omenești care au nevoie de consolare. Făcând ceea ce făcea Isus pe când Se afla pe pământ, călcăm astfel pe urmele Sale”. — [The Desire of Ages, 640](#).

„El nu va lua seama la rugăciunea poporului Său cât timpul orfanului, ologul, orbul și bolnavul zac neajutați lângă ei”. — [Testimonies for the Church 3:518](#).

„Până când moartea va fi înghițită în biruință, vor mai fi orfani de îngrijit, care vor suferi în multe chipuri, dacă compătimirea și iubirea membrilor comunității noastre nu vor fi exercitate în sprijinul lor. Domnul ne invită: «Adu la tine pe cei săraci și lipsiți de ajutor».

Creștinătatea ar trebui să țină loc de tată și mamă acestor ființe fără familie”. — E. G. White, în [The Review and Herald, 27 iunie, 1893](#). [35]

Lucrarea cu cărți și scrieri periodice

„Lumea trebuie să primească lumina adevărului prin lucrarea de evanghelizare a Cuvântului din cărțile și scrierile noastre periodice.... Deci, prin întrebuintarea înțeleaptă a scrierilor periodice și a cărților, să predicăm Cuvântul cu energie hotărâtă. Solia îngerului al

treilea urmează să fie împrăștiată pe calea aceasta și prin mijlocirea învățătorului viu”. — [Testimonies for the Church 9:61, 62](#).

„Lucrarea îngerului care se coboară din cer cu putere mare și care luminează pământul cu mărirea lui, trebuie îndeplinită într-o largă măsură prin casele noastre de editură”. — [Testimonies for the Church 7:140](#).

„Prin împrumutare sau vânzare de cărți, prin împărțirea de reviste și prin ținerea de lecturi biblice, membrii comunității noastre pot face mult în propria lor vecinătate”. — [Testimonies for the Church 9:35](#).

[36] „Cine vrea să iasă acum cu publicațiile noastre? Domnul dă pricepere și iscusință la lucru oricărui bărbat și oricărei femei, care vor să lucreze împreună cu puterea divină. Tot talentul, curajul, străduința, credința și tactul cerut, vor veni pe dată ce ei îmbracă armura. O mare lucrare este de făcut în lume, și ființe omenești vor răspunde cu siguranță chemării. Lumea trebuie să audă avertismen-
tul. Când vine chemarea: «Pe cine să trimitem și cine vrea să fie solul nostru?» răspunde clar și lămurii: «Iată-mă, trimite-mă!» „ — [Testimonies for the Church 6:332](#).

„Dacă este o lucrare mai importantă ca alta, atunci este aceasta: de a da publicațiile noastre oamenilor și a-i conduce astfel la cercetarea Scripturilor”. — [The Colporteur Evangelist, 80](#).

„Faceți ca literatura noastră să vestească solia, ca o mărturie în toată lumea. Lucrătorii noștri să fie încurajați să dea deosebită atenție cărților ce se ocupă cu dovada credinței noastre, cărți care învață doctrinele Bibliei și care vor pregăti un popor să poată sta în timpurile grele din fața noastră”. — [Testimonies for the Church 9:61](#).

„Faceți ca literatura să fie distribuită judicios, în trenuri, pe străzi, pe marile vapoare ce străbat oceanul și prin poștă”. — [Gospel Workers, 353](#).

„Faceți ca broșurile și tratatele, revistele și cărțile să meargă în toate direcțiile. Duceți cu voi oriunde mergeți, un pachet cu broșuri selecționate, pe care să le puteți oferi ori de câte ori aveți ocazia. Vindeți ce puteți și împrumutați sau dăruiți, după cum se prezintă cazul. Urmarea va fi, că veți vedea rezultate importante”. — E. G. White, în [The Review and Herald, 30 iunie, 1890](#).

„Voi, care credeți adevărul prezent, deșteptați-vă! Datoria voastră acum, este să aduceți toate mijloacele posibile spre a ajuta, ca aceia care înțeleg adevărul, să-l vestească. O parte din sumele încasate prin vânzarea publicațiilor noastre, poate fi întrebuințată pentru a ajuta să se tipărească mai multă literatură, care va deschide ochii cei orbi și va fărâmița pământul întelenit al inimii”. — [Testimonies for the Church 9:62](#).

„Noi am dormitat, după cât se pare, în ce privește lucrarea ce poate fi îndeplinită prin răspândirea literaturii bine pregătite. Să facem acum, ca prin înțeleaptă folosire a scrierilor periodice și a cărților, să se predice Cuvântul cu energie hotărâtă, ca lumea să poată înțelege solia pe care, Hristos a dat-o lui Ioan pe insula Patmos. Fiecare inteligență omenească care mărturisește numele lui Hristos, să declare: «Sfârșitul tuturor lucrurilor se apropie; pregătește-te să întâmpini pe Dumnezeuul tău»”. — [The Colporteur Evangelist, 101](#).

[37]

„Acum, avem mari înlesniri de a împrăști adevărul, dar membrii noștri nu au corespuns privilegiilor date lor. Nu se vede și nu se simte în fiecare comunitate, necesitatea de a folosi toate puterile pentru salvarea sufletelor. Nu-și fac datoria de a câștiga abonați pentru revistele noastre, cuprinzând și pe cea a sănătății și de a răspândi cărțile și broșurile noastre”. — [Testimonies for the Church 4:301](#).

Literatura în multe limbi

„Cuvântul adevărului tipărit trebuie tradus în diferite limbi și trimis până la marginile pământului”. — [Testimonies for the Church 9:26](#).

„Publicațiile noastre trebuie să meargă în toate părțile. Să fie tipărite în multe limbi. Solia îngerului al treilea trebuie să fie dusă prin mijlocul acesta și prin predicatorul viu. Voi, care credeți adevărul prezent, deșteptați-vă!”. — [The Colporteur Evangelist, 101](#).

„Mulți din poporul lui Dumnezeu trebuie să meargă cu publicațiile noastre în locuri în care solia îngerului al treilea n-a fost niciodată vestită. Cărțile noastre trebuie să fie mult publicate și în diferite limbi. Cu acestea, bărbați umili și plini de credință trebuie să meargă ca evanghelist cu cărți, ducând adevărul la aceia care altfel n-ar fi iluminați niciodată”. — [Testimonies for the Church 9:33](#).

[38]

Lucrarea pentru străinii născuți în America

„În orașele Americii Sunt oameni de aproape toate limbile. Aceștia au nevoie de lumina pe care Dumnezeu a dat-o bisericii Sale”. — [Testimonies for the Church 8:36](#).

„În timp ce se fac planuri pentru a duce solia la locuitorii diferitelor naționalități în țări depărtate, trebuie să se facă mult și pentru străinii care au venit pe târâmurile țării noastre. Sufletele din China nu sunt mai prețioase decât acelea care se află în umbra porților noastre. Poporul lui Dumnezeu trebuie să lucreze cu credincioșie în țări depărtate, atât cât Providența deschide ușile; dar el trebuie să-și îndeplinească și datoria pe care o are față de străinii diferitelor naționalități din orașele, satele și cătunele ținuturilor apropiate”. — E. G. White, într-o scrisoare personală scrisă către fratele O. A. Olsen.

„Dumnezeu, în providența Sa, ne-a trimis oamenii chiar în apropierea ușilor noastre și i-a încredintat putem spune, în mâinile noastre, ca ei să poată cunoaște adevărul mai mult și să fie formați pentru a face o lucrare, pe care noi n-am putea-o face ducând lumina în alte limbi”. — [Life Sketches, 213](#).

[39] „Cei care ocupă locuri de răspundere trebuie să plănuiască” în mod înțelept spre a vesti solia îngerului al treilea la sutele și miile de străini din orașele Americii. Dumnezeu dorește ca servii Săi să-și facă pe deplin datoria față de locuitorii neavertizați ai orașelor și în special, față de cei care au venit aici din mijlocul diferitelor națiuni ale pământului. Mulți dintre acești străini sunt aici prin providența lui Dumnezeu, ca să poată avea prilejul de a auzi adevărul prezent și de a fi pregătiți spre a putea să se reîntoarcă în țările lor, ca purtători ai luminii prețioase, care vine direct de la tronul lui Dumnezeu”. — E. G. White, în [Pacific Union Recorder, 21 aprilie, 1910](#).

„Mari foloase vor rezulta pentru țările de dincolo de ocean, dacă efortări depuse în credință se vor face pentru a veni în ajutor orașelor Americii. Mulți se vor întoarce spre locurile de unde au venit, fiind în stare să câștige la adevăr și pe prietenii lor. Ei vor căuta pe rudele și vecinii lor și le vor comunica și lor solia îngerului al treilea”. — E. G. White, în [Pacific Union Recorder, 21 aprilie, 1910](#).

„Dacă nu se face pentru orașele Americii mai mult decât s-a făcut, predicatorii și poporul vor avea să dea cu greu socoteala înaintea

Aceluia, care a rânduit fiecăruia partea sa de lucru. Dumnezeu să ierte teribila noastră neglijență de a nu fi făcut această lucrare până acum, ci numai de a fi atins lucrurile cu vârful degetelor noastre.... După ce ați dat ceva daruri pentru câmpurile străine, să nu credeți că v-ați făcut toată datoria.... În orașele Americii sunt oameni din aproape toate națiunile și limbile. Aceștia au nevoie de lumina dată de Dumnezeu bisericii Sale”. — [Testimonies for the Church 8:35, 36](#).

Susțineți principiile libertății cultului

[40]

„Stindardul adevărului și al libertății religioase ținut sus în cursul veacurilor trecute, de către întemeietorii comunității evanghelice și de către martorii lui Dumnezeu, în lupta aceasta din urmă a fost încredințat în mâinile noastre. Răspunderea pentru acest mare dar apasă asupra aceluia, care au fost binecuvântați cu deplina cunoaștere a Cuvântului lui Dumnezeu”. — [Faptele apostolilor, 68](#).

„Datoria noastră este de a face tot ce ne stă în putere pentru a preveni primejdia ce amenință. Ar trebui să ne străduim a sfărâma prejudecățile, arătându-ne în fața oamenilor în adevărata lumină. Noi trebuie să le prezentăm problema așa cum este în realitate, înălțând cel mai puternic protest contra măsurilor care restrâng libertatea conștiinței”. — [Testimonies for the Church 5:452](#).

„Noi, ca popor, n-am făcut lucrarea pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu. Noi nu suntem gata pentru situația pe care o va aduce înăsprirea legii duminicale. Datoria noastră este ca, atunci când vedem semnele primejdiei ce ne amenință, să ne ridicăm la lucru. Nimeni să nu stea într-o calmă așteptare a răului, mângâindu-se cu credința, că lucrarea aceasta va merge înainte pentru că așa spune profeția și că va avea Dumnezeu grijă de ai Săi. Noi nu împlinim voința lui Dumnezeu dacă stăm în tihnă, nefăcând nimic spre a păstra și apăra libertatea conștiinței”. — [Testimonies for the Church 5:713, 714](#).

[41]

Printre cei bogați și cu situații înalte

„Acea care prin educația, averea sau chemarea lor, se află în poziții înalte sunt foarte rar abordați personal în legătură cu interesele lor sufletești. Mulți lucrători creștini ezită să se apropie de acești oameni. Dar n-ar trebui să fie așa.... În cele mai înalte poziții ale societății, sunt dintre cei care flămânzesc și însetează după mântuire. Mulți ar fi dispuși să fie ajutați, dacă slujitorii lui Dumnezeu i-ar contacta personal, într-un mod foarte amabil, cu o inimă mișcată de dragostea Domnului Hristos.” — [Parabolele Domnului Hristos, 229-231](#).

„Există o lucrare ce trebuie făcută pentru cei bogați. Ei trebuie treziți la conștienta responsabilității lor, ca unii cărora le-au fost încredințate darurile cerurilor. Lor trebuie să li se amintească faptul că ei au să dea socoteală Aceluia care va judeca pe vii și pe morți. Cei bogați au nevoie de munca noastră făcută din iubire și în temere de Dumnezeu.” — [Parabolele Domnului Hristos, 230](#).

„Cei care lucrează pentru clasele sociale superioare să se poarte cu demnitate, amintindu-și că tovarășii lor sunt îngerii. Vistieria minții și inimii lor să fie plină de «așa stă scris.»” — [The Ministry of Healing, 215](#).

Strângerea fondurilor misionare — Colecta de toamnă

[42]

„De ani de zile stă în fața noastră chinuitoarea problemă: Cum putem aduna fonduri corespunzătoare pentru susținerea misiunilor pentru care Domnul a mers înaintea noastră să le deschidă? Citim în mod lămurit porunca Evangheliei: și misiunile, atât în câmpurile din patrie, cât și din străinătate, își prezintă nevoile. Instrucțiunile ba chiar revelațiile pozitive ale Providenței se unesc pentru a ne zori să facem repede lucrarea care așteaptă să fie făcută. Domnul dorește ca oameni cu bani să fie convertiți și să lucreze ca ajutoare ale Lui pentru a se ajunge la alții.... El ar vrea ca ei să investească mijloacele ce le-au fost împrumutate de El, în facerea de bine, în deschiderea căilor pentru ca Evanghelia să fie predicată la toate clasele din apropiere și din depărtare.” — [Testimonies for the Church 9:114](#).

„Domnul încă mai impresionează inima regilor și a conducătorilor spre a fi în favoarea poporului Său. Cei care lucrează pentru El

trebuie să se folosească de ajutorul pe care Dumnezeu îi îndeamnă pe oameni să-l acorde pentru înaintarea cauzei Sale. Persoanele prin intermediul cărora vin aceste daruri pot să deschidă căi prin care lumina adevărului să le fie vestită multor țări întunecate. Poate că acești oameni nu au nici o simpatie față de lucrarea lui Dumnezeu, nici o credință în Domnul Hristos, nici o cunoaștere a Cuvântului Său, dar darurile lor nu trebuie să fie refuzate din acest motiv.” — E. G. White, în [The Southern Watchman](#), 15 martie, 1904.

„Cât timp suntem în lumea aceasta, cât timp Spiritul lui Dumnezeu luptă cu fiii oamenilor, atâta timp și noi avem nevoie să primim și să împărțim daruri. Trebuie să dăm lumii, lumina adevărului, cum este descoperită în Scripturi, și trebuie să primim din cele ce Dumnezeu îi va determina să dea la rândul lor în sprijinul lucrării Sale”. — E. G. White, în [The Southern Watchman](#), 15 martie, 1904.

„Lucrarea Domnului poate să primească mult mai multe daruri ca acum, dacă ne-am apropia de oameni cu înțelepciune, făcându-le cunoscut lucrarea noastră și dându-le ocazie să facă pentru progresul ei, ceea ce noi avem privilegiul de a-i determina să facă. Dacă noi, ca servi ai lui Dumnezeu, am urma o cale înțeleaptă și prudentă, mâna Sa cea bună ne-ar da prosperitate în eforturile noastre.” — E. G. White, în [The Southern Watchman](#), 15 martie, 1904.

„Unii tot zic că n-ar fi potrivit să se primească daruri de la necredincioși. Să fie întrebații unii ca aceștia: Care este adevăratul stăpân al lumii noastre? Cui aparțin casele și pământul ei, precum și tezaurele ei de aur și argint? Dumnezeu are bogăție în lumea noastră și El a pus-o în mâinile tuturor, atât ale credincioșilor cât și ale necredincioșilor. El este gata să influențeze inimile celor bogați, fie chiar și idolatri, spre a da din belșugul lor pentru sprijinirea lucrării Sale. El va face lucrul acesta îndată ce poporul Său, va învăța cum să se apropie cu înțelepciune de acești oameni și să le atragă atenția, spre ceea ce ar fi privilegiul lor să facă. Dacă nevoile lucrării Domnului ar fi arătate în adevărata lumină înaintea celor care au mijloace și influență, aceștia ar putea face mult, spre a ajuta să înainteze cauza adevărului prezent. Poporul lui Dumnezeu a pierdut multe privilegii de care s-ar fi putut folosi, dacă nu ar fi ales să rămână izolat în lume.” — E. G. White, în [The Southern Watchman](#), 15 martie, 1904.

[43]

Femeile ca lucrătoare misionare

[44] „Femeile, tot așa de bine ca și bărbații, pot fi angajate în lucrarea de răspândire a adevărului, oriunde se poate lucra la vestirea lui. Ele pot lua loc în lucrare în criza aceasta și Domnul va lucra prin ele. Dacă sunt pătrunse de simțământul datoriei și lucrează sub influența Spiritului lui Dumnezeu, ele vor avea în totul stăpânirea de sine cerută pentru timpul acesta. Cu spiritul de jertfire de sine, Mântuitorul va reflecta asupra acestor femei lumina feței Sale — și aceasta le va da o putere care întrece pe aceea a bărbaților. Ele pot face în familii o lucrare care atinge viața lăuntrică și pe care bărbații nu o pot face.... Femei înțelepte, serioase și umile pot face o bună lucrare în a explica oamenilor adevărul în casele lor. Cuvântul lui Dumnezeu astfel expus va face o lucrare durabilă, și prin influența lui, familii întregi vor veni la pocăință.” — [Testimonies for the Church 9:128, 129](#).

„Printre nobilele femei care au avut curajul moral de a se hotărî să treacă de partea adevărului, sunt multe cu tact, spirit de abnegație și îndemânare, care pot deveni lucrătoare pline de succes. Se simte chiar nevoia de lucrarea unor asemenea creștine.” — E. G. White, în [The Review and Herald, 19 noiembrie, 1908](#).

„Surorile noastre pot face lucrare scriind scrisori misionare, nu numai la prietenii din depărtare, ci chiar și la străini. Prin asemenea corespondență, adevăruri importante pot fi aduse la cunoștința oamenilor”. — E. G. White, în [The Review and Herald, 19 noiembrie, 1908](#).

„Surorile pot lucra cu succes strângând abonamente pentru revistele noastre, ducând în acest fel adevărul înaintea multor suflete.” — E. G. White, [The Review and Herald, 10 iunie, 1880](#).

[45] „Multe dintre surorile noastre, care poartă povara răspunderilor casnice, au căutat să se scuze că nu pot face vreun lucru misionar, care ar cere mai multă plănuire și mai multă lucrare cu mintea; dar adesea, tocmai de aceste greutăți familiale au ele nevoie, spre a ajunge capabile de o perfectă experiență creștină. Ele pot ajunge lucrătoare pentru Dumnezeu, distribuind vecinilor lor broșuri și reviste, care prezintă corect credința noastră, și trimitând prin poștă acești soli tăcuți, la cei ce doresc să citească și să cerceteze. Dacă fac

astfel tot ce pot pentru alții, vor câștiga multe experiențe prețioase.” — E. G. White, în *The Review and Herald*, 10 noiembrie, 1908.

Apel către tineri și tinere

„Voi, tinerilor și tinerelor, nu puteți forma grupe și ca soldați ai lui Hristos, să vă angajați la lucru, punând tot tactul, îndemânarea și talentul vostru în slujba Domnului, ca să puteți salva suflete din ruină? Să se organizeze în fiecare comunitate o grupă care să facă lucrarea aceasta.” — E. G. White, în *The Signes of the Times*, 29 mai, 1893.

„Sunt multe ramuri în care tinerelul poate găsi ocazie de a da un bun ajutor. Trebuie să se organizeze grupe și să fie educate în mod desăvârșit, pentru a lucra la îngrijirea bolnavilor, ca vizitatori creștini pentru lecturi biblice, colportori, predicatori și ca misionari evangheliști medicali.” — *Counsels to Parents, Teachers and Students*, 546.

„Tineri și tinere trebuie să fie educați pentru a deveni lucrători chiar între vecinii lor și în alte locuri. Faceți ca toți să-și predea inima și mintea pentru a deveni înțelepți, în a face lucrarea pentru acest timp, pregătindu-se mai bine pentru ceea ce simt că sunt înzestrați.” — *Testimonies for the Church* 9:118, 119.

„Noi avem astăzi o întreagă oaste de tineri care pot face foarte mult, dacă sunt bine dirijați și îndrumați. Simțim nevoia ca fiii noștri să creadă adevărul. Dorim ca ei să fie binecuvântați de Dumnezeu. Dorim ca ei să facă o lucrare bine organizată pentru salvarea altor tineri. Faceți ca toți să fie bine cultivați, pentru a putea reprezenta cu cinste adevărul, dând răspuns pentru speranța care este în ei și onorând pe Dumnezeu într-o ramură oarecare a lucrării, pentru care sunt mai calificați să lucreze.” — *Testimonies for the Church* 5:24.

„Domnul a rânduit ca tineretul să fie mâna Sa de ajutor.” — *Testimonies for the Church* 7:64.

Și copiii au partea lor în lucrare

„Părinților! Copiii voștri trebuie să fie pentru voi mâna de ajutor, care să sporească puterea și abilitatea voastră de a lucra pentru Domnul. Copiii sunt membrii cei mai tineri ai familiei Domnului.

[46]

Ei trebuie conduși să se consacre lui Dumnezeu, Căruia Îi aparțin prin creațiune și mântuire.... Copiii trebuie să ducă, împreună cu voi și sarcinile spirituale și pe cele materiale. Ajutând pe alții, ei ajung să progreseze și să crească atât în fericire cât și în destoinicia de a se face folositori”. — [Testimonies for the Church 7:63](#).

[47] „În legăturile lor cu copiii, predicatorii să arate bunătate și curtenie. Ei trebuie să poarte pururea în minte ideea că, aceștia Sunt bărbați și femei în miniatură, membri mai tineri ai familiei Domnului. Ei pot fi foarte aproape și foarte iubiți de Domnul și dacă Sunt bine instruiți și educați, vor lucra pentru El chiar din tinerețe.” — [Testimonies for the Church 4:398](#).

„Și mulți dintre tinerii de astăzi, crescând asemenea lui Daniel în căminul său din Iudeea, studiind Cuvântul lui Dumnezeu și lucrările Sale și deprinzând lecțiile slujirii pline de credincioșie, se vor mai ridica încă în adunările legislative, în sălile de judecată sau în curțile regale ca martori ai Împăratului împăraților.” — [Education, 262](#).

Secretul succesului în lucrare

„Numai metoda lui Hristos va aduce un succes real în încercarea de a ajunge la inima oamenilor. Mântuitorul S-a unit cu oamenii ca unul care le dorea binele. El și-a arătat simpatia față de ei, a îngrijit de nevoile lor și le-a câștigat încrederea. Apoi le-a spus: «Urmează-Mă!»... Dacă am petrece mai puțin timp predicând și mai mult timp în lucrare personală de slujire, s-ar vedea rezultate mai mari. Celor săraci trebuie să li se ușureze povara, cei bolnavi să fie îngrijiți, cei întristați și cei care au pierdut pe cineva drag să fie mângâiați, cei neștiutori instruiți, cei lipsiți de experiență sfătuiți. Trebuie să plângem cu cei care plâng și să ne bucurăm cu cei care se bucură.” — [The Ministry of Healing, 143](#).

„Aș vrea să spun tuturor celor care lucrează cu Hristos: oriunde puteți sta cu oamenii la gura sobei, folosiți acest prilej. Luați Biblia și deschideți în fața lor comoara adevărurilor ei. Succesul vostru nu va depinde atât de mult de cunoștința și de desăvârșirea voastră, cât de îndemănarea de a afla drumul care duce la inimile lor.

[48] Fiind prietenoși și câștigând inimile oamenilor, veți schimba cugetele lor mai repede decât ați face-o prin cel mai abil discurs. Prezentând pe Hristos în familie, la gura sobei și în mici adunări

particulare, se câștigă adesea mai multe suflete pentru Hristos decât prin predicile ținute în aer liber, în mijlocul mulțimilor în mișcare sau chiar în săli și case de rugăciune”. — [Gospel Workers, 143](#).

„Numai lucrarea îndeplinită cu multă rugăciune și sfințită prin meritele lui Hristos, se va dovedi la sfârșit că a avut efecte în bine”. — [The Desire of Ages, 362](#).

Încurajare pentru începători

„Nu trebuie să așteptați cine știe ce ocazii mari sau calități extraordinare pentru a merge să lucrați pentru Dumnezeu”. — [Calea către Hristos, 87](#).

„Domnul nu dă binecuvântarea pentru că s-au făcut lucrări mari sau pentru că s-au câștigat mulți sau mult, ci o dă pentru credincioșia chiar în lucruri mici. Dumnezeu cântărește nu atât marile rezultate la care ajungem, ci motivele care ne îndeamnă la lucru. El prețuiește bunătatea, temerea de El și credincioșia mai mult decât mărimea lucrului îndeplinit”. — [Testimonies for the Church 2:511](#).

„Truditorii cei mai de succes sunt aceia care, plini de voie bună, săvârșesc lucrarea de a-I sluji lui Dumnezeu în lucruri mici. Fiecare ființă omenească trebuie să lucreze cu firul vieții sale, ținându-l în pânză pentru a ajuta să se completeze modelul.” — [Testimonies for the Church 6:115](#).

„Din treburile noastre zilnice, trebuie să facem acte de devoțiune, crescând zilnic în puterea de a fi folositori, deoarece privim lucrarea noastră în lumina veșniciei”. — [Testimonies for the Church 9:150](#).

„Persoanele care au puține talente, dacă sunt credincioase în a-și păstra inimile în iubire față de Dumnezeu, pot să câștige multe suflete la Hristos. Holan Page era un biet mecanic, cu o iscusință obișnuită și o educație limitată; dar el a făcut din înaintarea cauzei lui Dumnezeu preocuparea sa principală și eforturile sale au fost încununuate cu un deosebit succes. El a lucrat pentru salvarea semenilor lui prin convorbiri personale și prin rugăciuni stăruitoare. El a înființat adunări de rugăciune, a organizat școli de duminică și a distribuit broșuri și alte materiale religioase. Pe patul de moarte, cu umbra veșniciei pe fața sa, el a putut să spună: «Știu că totul se datorează harului lui Dumnezeu, și nu vreunui merit a ceea ce am făcut eu; dar consider că am dovada faptului că mai bine de o

[49]

sută de suflete au fost convertite la Dumnezeu prin lucrarea mea personală.» — [Testimonies for the Church 5:307](#).

„Când lucrați pentru salvarea sufletelor pierdute, aveți ca însoțitori pe îngeri. Mii de mii și zeci de mii de îngeri, așteaptă să conlucreze cu membrii comunităților noastre, pentru a răspândi lumina pe care a dat-o cu generozitate ca să fie pregătit un popor pentru venirea lui Hristos”. — [Testimonies for the Church 9:119](#).

„Toți cei care își consacră trupul, sufletul și spiritul în slujba lui Dumnezeu vor primi fără încetare o nouă înzestrare cu putere fizică, mintală și spirituală. Rezervele nesfârșite ale cerului sunt la dispoziția lor. Hristos le dă suflarea propriului Său spirit, viața propriei Sale vieți. Duhul Sfânt pune cele mai alese energii ale Sale să lucreze în inimă și în minte.” — [Testimonies for the Church 6:305](#).

[50]

Răsplata pentru serviciul credincios

„Acea care își predau viața unei serviri creștine cunosc ce înseamnă adevărata fericire. Interesele și rugăciunile lor se întind dincolo de eul personal. Ei înșiși cresc atunci când caută să-i ajute pe alții. Ei se familiarizează cu cele mai mari planuri, cu cele mai înflăcărate acțiuni cutezătoare, și ce pot face ei decât să crească atunci când se așează în canalul divin al luminii și binecuvântării? Unii ca aceștia primesc înțelepciune din cer. Ei ajung să se identifice din ce în ce mai mult cu Hristos în toate planurile Lui. Nu e prilej pentru stagnare spirituală. Ambiția egoistă și slujirea de sine sunt mustrate prin contactul constant cu interesele absorbitoare, aspirațiile înălțătoare, care aparțin de activitățile înalte și sfinte.” — [Testimonies for the Church 9:42](#).

„Și răsplata noastră, pentru faptul că am lucrat cu Hristos în această lume, este primirea unei puteri mai mari și a unui privilegiu mai deosebit de a lucra cu El în veșnicie.” — [Parabolele Domnului Hristos, 361](#).

„Dacă dați greș în nouăzeci și nouă de cazuri dintr-o sută, dar reușești să salvezi un singur suflet de la ruină, ați făcut o faptă nobilă pentru cauza Domnului.” — [Testimonies for the Church 4:132](#).

„Fiecare faptă de dreptate va fi immortalizată, cu toate că cel care a făcut-o, poate nu simte că ar fi făcut vreun lucru vrednic de luat

în seamă.” — E. G. White, în [The Review and Herald](#), 15 ianuarie, 1880.

„Fiecare fapt, fiecare act de dreptate, de har și bunătate, produc cântare în cer. Tatăl de pe tronul Său, privește la tezaurul Său și numără pe îndeplinitorii acestor fapte. «Și ei vor fi ai Mei», zice Dumnezeu oștirilor, «când voi completa podoabele Mele.» Fiecare faptă de îndurare față de cei săraci, apăsați și loviți, fiecare mână prietenoasă întinsă orfanului, aduc pe om într-o strânsă legătură cu Isus.” — E. G. White, în [The Review and Herald](#), 25 octombrie, 1881.

[51]

„A deveni un lucrător, a continua cu răbdare în facerea de bine, care cere muncă cu dăruire de sine, este o lucrare măreață, de care cerul se bucură. Lucrarea făcută cu credincioșie este mai acceptată de Dumnezeu decât închinarea aparentă cea mai zeloasă și mai sfântă. Adevărata închinare este aceea de a lucra împreună cu Hristos.» — [Testimonies for the Church 2:24](#).

„Facerea de bine este un excelent remediu contra bolilor. Cei care se angajează în lucrare sunt invitați să cheme pe Dumnezeu și El a promis că le va răspunde. Sufletul lor va fi săturat în secetă și vor fi ca o grădină bine udată ale cărei ape nu seacă.” — [Testimonies for the Church 2:27](#).

Fructele semințelor semănate

[52]

„Cei mântuiți se vor întâlni și vor recunoaște pe cei a căror atenție, o îndreptaseră spre Mântuitorul cel înălțat. Ce binecuvântată convorbire vor avea cu acești oameni! «Eram un păcătos» se va spune, «fără Dumnezeu și fără speranță în lume, iar dumneata ai venit la mine și mi-ai îndreptat atenția spre scumpul nostru Mântuitor, ca singura mea nădejde. Și am crezut în El. M-am căit de păcatele mele și am fost făcut să sed împreună cu sfinții Săi în locuri cerești, în Isus Hristos.» Alții vor spune: «Eram păgân din țările păgâne. Ți-ai părăsit prietenii și căminul confortabil și ai venit să mă înveți cum să aflu pe Isus și să cred în El ca singurul Dumnezeu adevărat. Am sfărâmat idolii mei și m-am închinat lui Dumnezeu, iar acum Îl văd față către față. Sunt mântuit pe vecie și privesc pururi pe Cel pe care-L iubesc. Pe atunci Îl vedeam doar cu ochiul credinței, dar acum Îl văd așa cum este. Acum pot să exprim recunoștința pentru

harul Său mântuitor Aceluia, care m-a iubit și m-a curățat în propriul Său sânge.” — E. G. White, în [Gospel Workers](#), 518.

- [53] „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui ... ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.... Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu....” [2 Petru 3, 9-13](#).

Încheierea lucrării

[54]

Încheierea lucrării

[55]

„O țintă înaltă preocupă inima fiecărui om ce crede în solia celor trei îngeri: încheierea lucrării. Pentru realizarea acestei ținte ne-am rugat și am lucrat ani de-a rândul. Nici o îndoială nu poate să tulbure speranța ce trăiește în inima fiecărui copil al lui Dumnezeu. Credința noastră este întemeiată pe cuvintele Mântuitorului care, acum aproape două mii de ani, le-a adresat ucenicilor Săi: «Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. „Atunci va veni sfârșitul.”

„Încheierea lucrării! Pentru noi, Adventiștii de Ziua a Șaptea, nu există în prezent o temă mai importantă ca aceasta. Ea este singura problemă nerezolvată, în fața căreia stăm în această epocă a istoriei omenirii; măreția ei este o invitație urgentă, căreia nu ne putem sustrage sau pe care n-o putem da la o parte, ci pe care trebuie s-o cercetăm și s-o luăm la inimă.”

O solie către toată lumea

„Dumnezeu ne-a încredințat o solie ce trebuie dusă în toată lumea. Progresul sau întinderea ei nu este oprită de nici o graniță sau deosebire de rasă. Ea trebuie să meargă «la orice neam, seminție, limbă și popor». Ea este marele antidot contra tuturor amăgirilor dușmanului; ea este «dezlegarea tuturor întrebărilor din această lume». Nici o altă solie, nici o altă veste nu pot să liniștească dorul unui suflet obosit care dorește o viață mai bună. Din an în an confesiunile se înmulțesc. În mijlocul acestor învălmășeli spirituale, numai solia celor trei îngeri poate să salveze pe toți cei aruncați încoace și încolo de marea vieții”

[56]

„Dumnezeu a încredințat lucrarea de vestire a acestei solii unui popor ales, iar planul și intenția Sa sunt ca, bărbații și femeile acestui popor să fie uneltele Sale, prin care solia să fie vestită până la marginile pământului.”

„Într-un anumit înțeles, Adventiștii de Ziua a Șaptea au fost făcuți străjeri și purtători ai luminii. Lor le-a fost încredințat ultimul avertisment, ultima avertizare pentru această lume care merge spre prăbușire. Le-a fost descoperită o anumită lumină a Cuvântului lui Dumnezeu și le-a fost încredințată o operă măreață și nobilă și anume, vestirea soliei celui dintâi, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. Nu există o altă lucrare de o valoare mai mare ca aceasta; de aceea, adventiștii nu trebuie să lase ca atenția lor să fie atrasă de alte lucruri.

Cele mai solemne adevăruri care au fost vreodată încredințate celor muritori, ne sunt astăzi încredințate nouă, să le facem cunoscut lumii întregi. Vestirea acestor adevăruri trebuie să fie lucrul nostru. Lumea trebuie avertizată și poporul lui Dumnezeu trebuie să-și îndeplinească cu credincioșie datoria.” — [Testimonies for the Church 2:29](#).

[57] „Aceasta ne face să recunoaștem că, fiecărui credincios al soliei celor trei îngeri, îi este dat un loc foarte important în lucrarea de vestire a acestei solii. Pentru această mare și neterminată temă, este necesară fiecare persoană și este absolut necesar să se găsească un loc de lucru pentru fiecare dintre aceia care au primit numele lui Hristos. Numai astfel marea lucrare poate fi terminată”.

„Lucrarea lui Dumnezeu nu se va termina până când bărbații și femeile comunităților noastre nu se vor ridica la lucru, unind râvna și eforturile lor cu ale predicatorilor și slujbașilor comunității.” — [Gospel Workers, 311](#).

„Când solia Evangheliei va fi ajuns la orice neam, seminție, limbă și popor, atunci lucrarea lui Dumnezeu de pe pământ se va termina și Hristos va veni pentru a doua oară. Dacă opera lui Dumnezeu de pe pământ nu se poate termina decât atunci când toți membrii vor porni uniți la lucru, responsabilitatea întârzierii acestei încheieri va cădea în cea mai mare parte asupra lor”.

Faptul că lucrarea s-ar termina curând dacă membrii ar porni la lucru se poate constata din următoarea mărturie:

„Dacă fiecare dintre voi ar fi un misionar activ, solia pentru timpul prezent ar fi grabnic vestită în toate țările, la fiecare popor, națiune și limbă.” — [Testimonies for the Church 6:438](#).

Fiecare păzitor al Sabatului, care iubeste cu adevărat pe Domnul, tânjește cu ardoare după timpul încheierii lucrării, timpul în care

liniștea va începe și Domnul domnilor, Regele regilor va veni, pentru a conduce pe poporul Său la locuințele cerului — când poporul lui Dumnezeu nu va mai fi atins de păcat, de griji, suferințe sau moarte. Cât de mult doresc ei acest punct culminant, se dovedește din activitatea lor, care sau accelerează sau împiedică încheierea lucrării. Cât de mare este deci răspunderea ce apasă asupra membrilor comunității noastre! Până când se încheie marea operă a lui Dumnezeu de salvare a sufletelor pierdute, acelei turme mici care păstrează Sabatul, îi este dată cinstea de a fi unealta lui Dumnezeu pentru încheierea lucrării Sale.

[58]

Planul lui Dumnezeu pentru poporul Său

Pentru opera de predicare a Evangheliei pe tot pământul, Dumnezeu are un plan de lucrare comună cu poporul Său. Oamenii au făcut și ei destule planuri, care aplicându-se au avut oarecare succese. Rămâne clar însă, că nu au avut destulă încredere în planul lui Dumnezeu, căci altfel lucrarea putea fi terminată mai dinainte.

Odinioară Dumnezeu a avut un plan pentru viața spirituală a poporul Său. În timpul călătoriei prin pustiu, Moise a fost chemat pe un munte, unde Dumnezeu avea să-i facă cunoscut planul Său și unde Moise avea să învețe cerințele serviciului divin pentru vechiul popor israelit. Pe acel munte, la Dumnezeu, el a văzut sanctuarul ceresc, după care urma să se clădească cel pământesc. Astfel, Moise a fost instruit cu privire la sanctuar și la serviciul ce avea loc în el. Prin aceasta i-a fost descoperit tot planul lui Dumnezeu, pe care trebuia să-l urmeze poporul Său în toate generațiile. Lui Moise i s-a poruncit să facă sanctuarul pământesc exact după modelul arătat pe munte. „Cortul să-l faci după chipul care ți s-a arătat pe munte.” — [Exod 26, 30](#).

Experiența aceasta a vechiului popor Israel oferă o minunăție învățătură intuitivă pentru poporul lui Dumnezeu de astăzi. Încheierea lucrării lui Dumnezeu ne-a fost încredințată nouă și în ceruri a fost stabilit un plan pentru ducerea la bun sfârșit a operei dumnezeiești. Acum a sosit ora când trebuie să urcăm pe muntele lui Dumnezeu, ca acolo, printr-o întinsă și adâncă experiență, să învățăm și să înțelegem planul lui Dumnezeu, planul de a duce Evanghelia până în cele mai îndepărtate locuri ale pământului. Fiecare membru

[59]

trebuie să i-a parte la cercetarea serioasă și plină de grijă a Cuvântului lui Dumnezeu și a Mărturiei operei cerești. Nu există dispensă de serviciu în „armata Prințului Emanuel”. Fiecare credincios din armata adventă este dator să-și îndeplinească serviciul. Fiecare are un loc în planul lui Dumnezeu pentru vestirea Evangheliei în lumea întreagă.

Din mărturiile de mai jos reiese că la încheierea lucrării lui Dumnezeu pe pământ, două aspecte sunt înscrise în planul Său:

1. Serviciu pentru întreaga lume — Faptul că noi trebuie să avertizăm toată lumea și faptul că timpul pentru executarea acestei misiuni este scurt, ne obligă s-o recunoaștem; trebuie să pornească la lucru mai multe forțe, mai multe puteri decât predicatorii, lucrătorii și conducătorii armatei lui Hristos. Planul trebuie realizat în fapt de membrii credincioși ai comunităților.

2. Serviciul individual — Acest punct ne duce la a doua față a planului lui Dumnezeu de evanghelizare. Nu toți vor putea să predice Evanghelia în fața mulțimii, dar fiecare poate să facă un serviciu, un bine aproapelui său. Acest fel de lucru în opera de evanghelizare este cel mai eficient și de aceea, acest sistem trebuie în deosebi îmbrățișat și aplicat în lucrarea misionară a membrilor comunității. Acest fel de

[60] lucrare realizează cea mai importantă parte din felul cum au înțeles bătrânii apostoli să conducă și să facă lucrarea. Căci citim despre apostoli: „Și în fiecare zi, în templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos”. — [Faptele Apostolilor 5, 42](#). Succesul lucrării lor personale din casă în casă, se poate vedea dar din acuzațiile care le-au fost aduse mai apoi de către mai marii preoților: „Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe norod în numele acesta? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră”. — [Faptele Apostolilor 5, 28](#). Rezultatul aceluși timp de predicare din casă în casă, se datora în mare parte succesului realizat de fiecare credincios, după cum în vremea aceea nu se datora nu numai apostolilor, ci tuturor ucenicilor Domnului. Planul lui Dumnezeu pentru poporul Său nu s-a schimbat nici astăzi. El dorește ca fiecare membru al bisericii Sale să ajungă, prin lucrare personală, un salvator, un câștigător de suflete.

„Membri ai comunităților! Lumina voastră să lumineze! Glasurile voastre să se înalțe în rugăciuni umilite contra necumpătării, nebulniei și plăcerilor deșarte ale acestei lumi; faceți ca ea să înțeleagă

și să audă solia de vestire a adevărului. Glasul vostru, influența voastră, timpul vostru sunt daruri de la Dumnezeu și deci trebuie în așa fel întrebuințate încât să câștigați suflete pentru Hristos.”

„Vizitați pe vecinii voștri și arătați-le că le doriți mântuirea sufletelor din toată inima. Puneți la lucru orice putere spirituală. Povestiți și spuneți acelora pe care îi vizitați că sfârșitul tuturor lucrurilor este la ușă. Domnul Isus va deschide inimile și va exercita asupra lor o influență ce va rămâne neștersă.” — [Testimonies for the Church 2:63, 64.](#)

[61]

Predați-vă cu totul lucrării lui Dumnezeu! El este tăria și puterea voastră și vă va ajuta să îndepliniți planurile Sale pline de har și bunătate. Căutați să vă apropiați de ei prin lucrare personală. Faceți-vă prieteni cu ei. Numai predicând, nu se face lucrarea care trebuie făcută. Îngerii lui Dumnezeu vă însoțesc către locuințele acelora pe care îi vizitați. Nimeni nu vă poate înlocui în această lucrare. Nici un ban, împrumutat sau dăruit, nu poate să facă nimic. Nici predicile nu vă pot scuti de această lucrare.

„Prin faptul că vizitați pe oameni, vorbiți cu ei, vă rugați cu ei și simțiți împreună cu ei, câștigați și inimi. Aceasta este cea mai bună lucrare misionară pe care o puteți face.” — [Idem 2:66, 67.](#)

„Solia Evangheliei trebuie să stăpânească comunitățile noastre și să le îndemne să lucreze pentru toată lumea”. — [Testimonies for the Church 7:14.](#)

Solia servei lui Dumnezeu cu privire la lucrarea de servire pentru toată lumea, este clară și lămurită: „Generalul nostru, care n-a pierdut niciodată o bătălie, așteaptă serviciul voios și credincios de la fiecare persoană care s-a înrolat sub steagul Lui. În lupta finală, care se dă acum între forțele binelui și oștile răului, El așteaptă ca toți membrii, laici și slujitorii Lui să ia parte. Toți cei care s-au înrolat ca ostași ai Lui urmează să îndeplinească un serviciu credincios, gata de a îndeplini orice lucrare, cu un viu simț al răspunderii, zăcând asupra lor individual.” — [Testimonies for the Church 9:116.](#)

Urmările inactivității

[62]

Pentru a putea fi întreținut într-o stare bună, corpul omenesc are absolută nevoie de trei lucruri: aer, hrană și mișcare. Un om poate trăi numai puține clipe fără aer și puține zile fără hrană. El poate trăi

însă ani de-a rândul fără mișcare, dar va fi mereu neputincios și fără putere.

Viața fizică se aseamănă foarte mult cu cea spirituală. Dacă viața spirituală vrem să ajungă la o completă dezvoltare, atunci este absolut necesar să observăm trei lucruri și anume: rugăciunea, cercetarea Bibliei și lucrarea misionară. Când un creștin neglijează și în cele din urmă încetează să se roage și să studieze Biblia, urmarea va fi moartea spirituală. Un suflet slăbit în ale credinței poate să se mențină fără lucrare misionară, dar va fi mereu nenorocit în existența sa. Mișcarea spirituală sau lucrarea pentru alte suflete este necesară pentru a da posibilitatea unei dezvoltări nobile interioare și pentru a da creștinului puterea de a face și a concepe binele.

Mustrarea care se face bisericii din ultimul timp este că a ajuns încropită, leneșă și indiferentă și totuși gândește că este dreaptă în toate. „Știi faptele tale; că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar fiindcă ești căldicel, am să te vărs din gura Mea.” — [Apocalipsa 3, 15.16](#). Cum întrebunțează Comunitatea de astăzi, căreia Dumnezeu ia revelat adevărul, descoperirea și cunoștința ei? Când membrii ei au cunoscut la început nemărginitul har al lui Dumnezeu către neamul omenesc căzut, ei n-au putut să tacă. Ei au fost cuprinși de dorul sincer de a lucra în armonie cu

[63] Dumnezeu, pentru ca să dea și altora din binecuvântările pe care le-au primit. Cu cât au dat mai mult, cu atât au primit mai mult și creșteau mereu în harul și în cunoștința Domnului Isus Hristos. Cum este însă astăzi?

„Fraților și surorilor, pe voi care pretindeți că sunteți de mult în adevăr, vă întreb pe fiecare în parte: «corespund faptele voastre cu lumina, cu privilegiile și cu ocaziile pe care Cerul vi le-a dat?» Aceasta ar fi prima întrebare. Soarele îndreptăririi a răsărit deasupra comunității și datoria ei este să lumineze. Este o favoare pentru fiecare suflet de a merge înainte. Cei care sunt legați cu Hristos vor crește în harul și în cunoștința Fiului lui Dumnezeu până la măsura cea deplină de bărbați și femei. Dacă toți cei care pretind că Sunt credincioși adevărului, ar fi căutat să folosească însușirile și ocaziile date lor de Dumnezeu spre a învăța și a lucra, ei ar fi ajuns puternici în Hristos. Chiar dacă ei ar fi fost plugari, meseriași, profesori sau clerici, dacă s-ar fi predat cu totul lui Dumnezeu, ar fi devenit vrednici lucrători ai Maestrului ceresc.”

„Ce fac însă membrii comunităților pentru ca să poată fi numiți «conlucrători cu Dumnezeu?»” **1 Corinteni 3, 9**. Unde vedem noi creștini care simt răspunderea de a lucra pentru prosperitatea comunității și a membrilor ei, de a face din ei oameni care răspândesc lumină? Unde sunt aceia care, fără reținere și fără a ține seama de sine, lucrează din iubire pentru Maestrul lor? Mântuitorul nostru, privind rodul muncii sufletului Său Se va înviora. Cum stau însă în această privință cei ce mărturisesc că sunt urmașii Săi? Vor fi ei împăcați când vor vedea roadele lucrului lor?” — **Testimonies for the Church 7:422, 423**.

Acestea sunt întrebări serioase, care ne arată cum privește Dumnezeu inactivitatea, Ienea poporului Său. Care va fi urmarea acestei stări de inactivitate, dacă ea va continua?

[64]

„Vedem comunități mari, care se adună în diferite locuri. Membrii acestor comunități au auzit adevărul și sunt mulțumiți să audă în continuare Cuvântul vieții, fără să se obosească câtuși de puțin să ducă această lumină mai departe. Ei simt o mică responsabilitate pentru progresul lucrării și se ocupă prea puțin de salvarea sufletelor pierdute. Ei sunt plini de râvnă pentru afacerile lumești, dar religia nu o amestecă cu afacerile lor...”

„Din cauza neglijării diferitelor ocazii favorabile și din cauza abuzului în legătură cu privilegiile avute, membrii acestor comunități nu cresc «în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.» **2 Petru 3, 18**. De aceea, ei sunt slabi în credință, lipsiți de cunoștințe și experiențe. Ei nu sunt înrădăcinați și întemeiați în adevăr. Dacă rămân așa, amăgirile zilelor din urmă îi vor duce în rătăcire, căci nu vor avea finețea spirituală de a deosebi adevărul de minciună.

Ce altceva putem aștepta decât nimicirea vieții religioase, dacă oamenii aud predică după predică și nu pun apoi în faptă instrucțiunile și învățăturile? Facultățile sau însușirile pe care le dă Dumnezeu se pipernicesc și se distrug dacă nu sunt puse la lucru. Dar ce este și mai rău este faptul că atunci când vede comunitățile fără lucru, Satana face ca ele să fie ocupate de el. El ocupă câmpul și dă de lucru membrilor; lucrul lui ocupă puterea voinței lor, zdruncină viața lor spirituală, încât la urmă ajung pentru comunitate o povară neînsufletită.” — **Testimonies for the Church 7:424-426**.

[65]

„Ce putem spune acelor membri leneși ai comunității pentru ca să-și dea seama că este necesar să meargă și să dezgroape talantul și să-l ducă la schimbător? În împărăția cerurilor nu se va afla nici un leneș și nici un trădător.” — **Idem 7:434.**

Aceasta este deci starea în care ne găsim. Mulți membri ai comunității îmbrățișează moartea spirituală din cauză că au îngropat talantul dat de Dumnezeu: de aceea, ei nu vor avea un loc în împărăția Lui Dumnezeu. Lipsa de râvnă pentru salvarea sufletelor dovedește că ei nu au spiritul lui Hristos, că iubirea lor a fost numai o mărturisire cu gura și că nu au o încredere reală în solia adventă. „Iar pe robul acela netrebnic aruncați-l în întunericul de afară.” **Matei 25, 30.**

O mișcare de reformă

Din toate părțile reiese clar unde duce pe poporul lui Dumnezeu lipsa regretabilă de viață spirituală, lipsa de putere spirituală care devine tot mai pregnantă din cauza neconlucrării pentru mântuirea oamenilor. Avem însă o perspectivă care face ca situația să fie plină de speranță. Când ne apropiem de sfârșitul timpului cercetării acestei omeniri, trebuie să aibă loc o mare mișcare de reformă în mijlocul poporului lui Dumnezeu.

[66] „În viziune de noapte, mi-a fost reprezentată o mare mișcare de reformă în poporul lui Dumnezeu. Mulți lăudau pe Dumnezeu. Bolnavi erau vindecați și multe alte minuni aveau loc. Un spirit de rugăciune (mijlocire) a cuprins pe toți, ca în timpul dinaintea zilei Cincizecimii de pe vremea apostolilor. Sute și mii vizitau familii și le descopereau Cuvântul lui Dumnezeu. Multe inimi erau convinse de adevăr prin puterea Spiritului Sfânt și un curent de adevărată convertire se da pe față; Pretutindeni erau uși deschise pentru primirea soliei. Lumea părea iluminată de-o influență cerească. Copiii credincioși și umili ai lui Dumnezeu primeau mari binecuvântări. Am auzit glasuri de mulțumire și de laudă și părea că o reformă era în curs, cum am avut noi la 1844. Mulți însă nu voiau să audă despre pocăință și convertire”. — **Testimonies for the Church 9:126.**

Două puncte interesante sunt accentuate în mod deosebit în solia servei Domnului:

1. Experiența de la Cincizecime trebuie să se repete — „Un spirit de rugăciune (mijlocire) în favoarea altora domnea ca înainte

de ziua Cincizecimii. Multe inimi erau convinse prin puterea Spiritului Sfânt și un curent de adevărată convertire se dădea pe față.” Noi am ajuns» timpul în care Dumnezeu cere să începem o viață mai sfântă, iar inimile noastre sunt emoționate de înalta asigurare, că mișcarea de reformă care este deja în curs, trebuie să ne aducă nouă personal sărbătoarea Cincizecimii. Ca membri ai comunității trebuie să ducem la dezvoltare deplină în noi lucrarea spirituală a mișcării de reformă. Atunci vom fi gata pentru marea lucrare pe care Dumnezeu ne-a pus-o pe umeri.

2. Va trebui apoi să aibă loc în lucrarea misionară a comunității o pregătire anticipată — „Bolnavi erau vindecați și alte minuni aveau loc... Sute și mii vizitau familiile și descopereau Cuvântul lui Dumnezeu.”

„Aceasta ne arată ce trebuie să aibă loc înainte să vină experiența de la Cincizecime. Această reformă va îndemna pe membrii comunităților noastre să ia adevărata poziție pentru încheierea lucrării.”

[67]

Să luăm bine seama că lucrarea „nu se poate termina „până când toți bărbații și femeile din comunitățile noastre nu se vor ridica ca unul la lucru”. Deci înțelegem noi, marea și urgenta necesitate a acestei mișcări de reformă, care va pregăti inimile poporului lui Dumnezeu pentru primirea Spiritului Sfânt, ca apoi fiecare dintre cei umpluți cu Spirit de sus, să ia parte la puternicul strigăt al celor trei soli îngerești, de unde apoi va rezulta încheierea lucrării?

Pregătirea pentru slujire

Pentru ca membrii comunităților noastre să-și poată îndeplini cu succes rolul în activitatea misionară, trebuie să fie pregătiți și educați cu deosebită grijă, la timpul cuvenit. „Fiecare comunitate trebuie să fie o școală de educație pentru lucrătorii creștini.” — [The Ministry of Healing, 159.](#)

Membrii comunităților trebuie să se instruiască în diferite ramuri ale serviciului creștin atât prin cuvânt cât și prin faptă.

„Învățătorii trebuie să meargă înainte ca să lucreze în mijlocul poporului, ca apoi cei ce se găsesc asociați cu ei să învețe din exemplul lor. Exemplul este mai valoros decât vorba și teoria.” — [The Ministry of Healing, 159.](#)

[68] „Cel mai mare ajutor pe care frații noștri îl pot avea este de a-i învăța să lucreze pentru Dumnezeu, încrezându-se în El și nu în predica lor. Ei trebuie să învețe să lucreze așa cum a lucrat Hristos. Trebuie să se alipească de ceata servilor Lui și să-L slujească”. — [Testimonies for the Church 2:49, 50](#).

„Îndată ce o comunitate se organizează, predicatorul trebuie s-o conducă la lucru. Membrii trebuie învățați cum pot să lucreze cu succes. De aceea, predicatorul trebuie să-și ia timp mai mult pentru instruire decât pentru predicare. El trebuie să arate credincioșilor cum pot să împartă și altora cunoștința pe care au dobândit-o. Dacă cei nou veniți în comunitate trebuie să fie invitați să se adreseze celor mai cu experiență în lucrare, totuși trebuie să li se dea sfatul, să nu pună pe predicator în locul lui Dumnezeu”. — [Idem 2:51](#).

„Conducătorii comunităților trebuie să aleagă pe cei mai destoinici și talentați membri pentru a le încredința răspunderi, dându-li-se în același timp și instrucțiuni de felul cum pot servi mai bine și cum pot ajunge o binecuvântare pentru alții...”

În ora misionară, membrii trebuie învățați cum pot face lucrare misionară. Dumnezeu așteaptă ca biserica să pregătească și să facă pricepuți pe membrii ei, pentru marea lor răspundere de a lumina lumea. O educație ca aceasta, va face ca sute de suflete să ducă prețiosul lor talant la schimbător”. — [Testimonies for the Church 6:431, 432](#).

[69] „Pentru clădirea spirituală a comunităților noastre, avem nevoie astăzi de lucrarea frumoasă a lucrătorilor înțelepți, care să descopere în comunitate talentele, să le instruiască și să le dezvolte, pentru a pregăti astfel oameni destoinici pentru serviciul Maestrului divin. De aici, nevoia unui plan bine întocmit, pentru a face ca lucrătorii să meargă în comunitățile noastre, mari și mici, ca să instruiască pe frați despre felul cum ar putea să lucreze mai bine pentru edificarea comunității și pentru binele credincioșilor. Avem nevoie de cultivare, avem nevoie de educație! Cei însărcinați cu vizitarea comunităților, după cum s-a spus mai sus, vor demonstra și vor îndruma pe frați cum să facă mai cu folos lucrare misionară”. — [Idem, 9:117](#).

Aceste extrase arată foarte clar că, o educație, o pregătire intensă pentru câștigarea de suflete, constituie primul lucru pe care-l avem de făcut pentru a reînsufleți comunitățile noastre încropite. Din cauza lipsei de mișcare, de activitate spirituală, ele s-au răcit și au rămas

în urmă. Ele pot fi aduse la starea dorită de Dumnezeu, începând să împartă și altora ceea ce au primit și căutând să folosească cu energie darurile lor pentru a aduce și pe alții la adevăr.

O comunitate luptătoare

Biserica lui Hristos de astăzi stă în fața celei mai mari lupte din istoria ei. Astăzi se simte nevoia urgentă ca, darul fiecărui membru credincios și devotat să fie folosit. „Toți la lucru!”, nici o dispensă, nici o excepție — este porunca timpului. Pretutindeni strigătul unei omeniri înfometate, a unei omeniri ce stă pe patul morții, cere slujirea noastră personală. Diferite feluri de slujire creștină ne așteaptă. Unii [70] pot să deschidă Cuvântul lui Dumnezeu celor ce caută lumina; alții, în umilință, pot să servească pe bolnavi și pe suferinzi cu balsamul sfintei Evanghelii; mulți apoi pot să împrăștie, ca frunzele în vântul toamnei, scrierile și tipăriturile soliei cerești.

„Domnul cere ca fiecare adventist să ia parte la ultima luptă prin fapte. Mii vor fi gata de aceasta, dar unii nu vor fi gata. Rămâne ca fiecare membru al comunității să se hotărască dacă vrea să aleagă traiul comod și deci plăcerile acestei lumi, sau să ducă o viață de jertfire personală și de slujire, ca apoi să fie între cei ce în curând vor zice cum a zis Isus: «Am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac».”

„Comunitatea este acum luptătoare. Noi suntem astăzi în fața unei lumi cuprinse de întuneric și care s-a predat cu totul idolatriei. Dar în curând va veni ziua în care lupta se va termina și biruința va fi obținută. Voia lui Dumnezeu trebuie să se facă pe pământ, așa cum se face în ceruri. Ceata celor mântuiți nu va cunoaște nici o altă lege decât legea cerului. Toți vor forma o familie fericită și puternic legată, îmbrăcată cu haina mării și mulțumirii, haina dreptății lui Hristos.

Acolo, mântuiții vor saluta pe cei care le-au făcut cunoscut pe înaltul Mântuitor Isus. Ei se vor aduna apoi ca să preamărească pe Acela care a murit pentru ca ființa omenească să aibă viață și să se poată apropia de Dumnezeu. Lupta a trecut. Toate suferințele și toate luptele s-au sfârșit. O cântare de biruință umple tot cerul când cei mântuiți înconjoară tronul lui Dumnezeu. Și toți încep să cânte cântarea cea plină de bucurie și de laudă: «Vrednic, vrednic

este Mielul care a fost junghiat și ne-a mântuit pentru Dumnezeu».”
— [The Ministry of Healing, 513, 515.](#)